

N'Hermenegild Goula Catarineu
vidu de Na Jacinta Güell Planellas
meritíssim actor del Teatre Català
(A. C. S.)

Els que el ploren: filles, fills i filla polítics, néts i nétes (presents i absents), néts i nétes polítics, renets i renets (presents i absents), cosins i parents tots, l'«Asociación de artistas liricos y dramáticos», «Sindicato de actores» i la Sociedad de actores de Madrid, preguen als amics i coneguts que l'encomanin a Déu i es dignin assistir al funeral que, pel bé de la seva ànima, se celebrarà a l'altar del Santíssim Sagrament de la Santa església Catedral, demà, dimarts, dia 14, a les deu del matí, que els en quedaran eternament agraïts.

Les misses després de l'ofici i de seguida la del perdó
El dol es dona per despendit No es convida particularment.

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

S. A.

Del 30 de gener al 28 de febrer
Gran Exposició i venda

de
GUANTS, PUNTES

GÈNERES BLANCOS

Rebaixes extraordinàries

De l'1 al 14 de febrer

Considerables Descomptes

SOBRE LES PECES CONFECCIONADES EN EXISTENCIA

75 per 100 en models de vestits i capells de senyora.
50 per 100 en models de vestits per a nena.
50 per 100 en faldilles, bruses, refajos, bates, abrics de senyora i formes per a capell.
30 per 100 en capells de noi i davantals per a nena.
25 per 100 en pel·leteria.

OPORTUNITAT

Borreguins de pell natural, engrassada, sola doble, el parell, a pessetes 18'75 i 16'25.
Borreguins de box-calf, negra, sola de goma, forma elegant, molt còmodes, el parell, a pessetes 31'90.

**TOS
BRONQUITIS
CATARROS
SOFEC**

**CURACIÓ PROMTE I RADICAL
AMB XAROP VIAN**
QUE'S VEN EN LES FARMACIES I CENTRES D'ESPECÍFICS
I EN LA FARMACIA I LABORATORI EL SIGLO - SANT PAU, 33 BARCELONA

Notícies

Diuenge fou un dia que la ciutat es mogué de valent. Per una dolça paradoxa, era jornada dita de lleure. Ben certa és la idea aquella: «El canvi d'ocupació és també un descans».

La temperatura era mitjana i el cel a estones cobert.

A fora se celebraren festes interessants. El primer magistrat de Catalunya, entre demostracions patriòtiques, inaugurà a Montblanch una làpida dedicada al mestre Prat de la Riba. Mollerusa honorà la llengua catalana. Sabadell celebrà amb joia les festes commemoratives de la fundació de la Joventut Catòlica. El baró de Güell, acompanyat de distingides persones, recorregué el districte d'Arenys per a recollir els perfums de les victòries electorals. Canet de Mar tingué bell esclat de Pomells de Joventut...

Com un ressò de la coronació solenne que tenia lloc a Sant Pere de Roma, també la romana Barcelona tingué una episcopadora demostració piadosa: Santa Eulàlia rebé el culte dels layetans i la processó sortí, igual que segles enrera, passant pels volts de la Seu.

I la fe anà acompanyada d'un ideal de grandesa terrena: A les oficines de l'Exposició es mostrava al públic els plànols de places i jardins de construcció dels quals és imminent, i a la tarda el patrici Marià Rubió, a l'Acció Popular, explicava el que és el Parc de Montjuich, el parc gentil tan odiat pels enemics del marquès de Comillas.

Els actes ajornats pel plebiscit del diumenge anterior, se celebraren, junt amb altres de nous.

El sometent del districte VIII efectuà revista en els patis de l'Asil Duran. L'Acadèmia de Bones Lletres rebé en son si el publicista En Bonaventura Bassagoda. L'Onco Gracienc donà un concert brillant a Eldorado, coronat amb estrofes d'«Els Segadors». La colònia francesa commemorà el centenari de Molière. S'iniciaren a Sant Andreu les obres per a donar pas a la Rambla de Torras i Bages. La se-

BANCA MARSANS

Valors - Cupons - Girs - Canvi - Cotons - Viatges

Rambla de Canaletes, 2-4

BARCELONA

Direcció telegràfica:

MARSANSEANK

Apartat de Correus núm. 1.

Telèfons números

589 A.

689 A.

789 A.

SUCURSAL A MADRID

Avinguda del Comte de Peñalver, núm. 18

MOSAICS DE ESCOTET & Cia

Ronda Uni-

versitat, 20

BANC HIPOTECARI D'ESPANYA

Delegació a Catalunya

Préstecs amortitzables de 5 a 50 anys a propietaris de finques rústiques i urbanes.

Préstecs especials per a construcció de cases, xalets, magatzems, tallers i fàbriques en ciutats importants.

Ronda Universitat, 17 (xamfrà Balmes)

Telèfon 3862 A

Despatx: de 10 a 1 i de 4 a 6 Caixa: de 10 a 1

La curació
de la

DIABETES

El vi uraniat **Pesqui**

fa disminuir un gram per dia el SUCRE DIABETIC
Dóna força i vigor, calma la set i impideix els accidents diabètics, cangrenà antrax, etc. De venda a totes les farmàcies.

Capses de luxe

per a bodes i bateigs. Antiga Casa BARGUÉS, Sant Pau, 38.

TOS PASTA PECTORAL
balsàmica, per a calmar la TOS i facilitar l'expectoració

Antic preparat del doctor ANDREU
Demaneu-lo a totes les farmàcies

Sabó "La Oca"

Fabricant: J. ALERM - MATARO

Qualitat superior

Gelatina de carn i de gallina

Aliment poderós. E. Martignole.
Flascó de cristall, Escudellers, 10

El que pateix de l'estómac i intestins és perquè vol!

Prenent el **GASTROFIL** del Dr. GREUS curareu sens dubte per ser l'única i millor preparació, no contenint cap calmant

Demani's en totes les Farmàcies

ció benèfica de l'Ateneu Autonomista del districte III, celebrant Santa Eulàlia, en sortir de missa a Sant Just, repartí bons als pobres. Elements valencians efectuaren un festival a profit dels soldats del Marroc. A la Schola Cantorum de Sant Just, el poeta Granger donà lectura a unes traduccions que ha fet de Coppée. Es reuniren representacions de les entitats nacionalistes per a portar endavant el posar una flota a la tomba d'En Rafel Casanova.

El Liceu, a la tarda, amb un xic de la melancolia dels finals, tancà les seves portes, acabant la temporada d'hivern, un cop els concurrents, amb certa recança, hagueren marxat.

Una 'vuitena' de jocs de cartes — neurastènia. B. Domènech, Ronda de Sant Pau, 71.

Vaixelles. **PORCELLANA.** Llorens, Rbla. Flors, 30.

Relació dels objectes trobats i dipositats a la Meordomia de l'Auntament.

Un moneder petit de tela, color grana, contenint centims; una claueta niquelada; una claueta amb una cadena; un clauer amb tres claus; un moneder, que sembla de plata, d'hòme, amb metall; una claueta niquelada; un paquet amb caragols i un retrat; un billet del Banc d'Espanya; una clau; un clauer amb tres claus; un 'llavín'; una cartera de cuir amb documents a nom d'Antoni Garcia; dues tisores niquelades; un maletí de lona, amb eines per a mecànic; una vareta amb bories negres de butxaca; una quantitat de metall; uns cordons amb una boria daurada per a roquet.

Gran Premi I MEDALLA D'OR

En concurrència amb les més renomades cases d'altres països i de prestigioses firmes espanyoles de Vigo, Còrdova, Badajoz, acaba de atorgar-se el Gran Premi i Medalla d'Or (únic gran premi de cafès) al cafè «LA GARZA», en l'Exposició Internacional de Milà (desembre de 1921). — S'exhibeix el diploma i la medalla d'or en el Forn del Cisne, Pelayo, 38.

Ja no és la casa qui ho afirma; són els més renomats tècnics els que han proclamat el cafè «LA GARZA» com el millor de tots, per la seva puresa, finura i aroma.

De venda en els colmadors més importants, esmergadamente empaquetat, a pessetes 4'30 el mig quilo, 2'20 el quart de quilo, 0'95 els cent grams, i 0'55 els cinquanta grams. **Pes net.** També s'han posat a la venda bonics pots esmaltats de 1 quilo net.

Diputació, 41 - Telèf. H. 698

Cristalleries J. Llorens, R. Flors, 30

El Foment Republicà Català de Sans ha elegit el següent Consell Directiu:

President, Pere Balagà; vice-president, Joan Balcells; secretari, Josep Lluís; vice-secretari, Pere Clavell; tresorer, Joan Roà; comptador, Jacint Martisella; i vocals, Abelard Fortes, Ferran Cortés, Francesc Barreda, Manuel Ribera i Elías Esteve.

JABONES ROCAHORA

"EL LEON"
"LA PAJARITA"
PARA TODOS LOS USOS

JOIES VILANOVA Unió, 6

Havent estat dissolt el Centre Moral Instructiu del Poble Nou, per a recollir les seves orientacions i per seguir un fi anònim, ha sorgit una nova entitat anomenada Centre Moral del Poble Nou, la Junta Directiva del qual és com segueix:

President, Josep Gili; vice-presi-

dent, Joan Inglès; secretari, Antoni Torrens; vice-secretari, Ramon Cloas; tresorer, Josep Giralt; vice-tresorer, Joan Guardiano; comptador, Ermengol Llobet; vocals, Antoni Gracós, Celestí Martí i Joan Balcells; bibliotecari, Josep Maria Moria.

EXCURSIONS A LA NEU I A LES FESTES DE CARNAVAL

La SOCIETAT ESPANYOLA DE TURISME ha organitzat dues interessants excursions, una a Suïssa i a la Saboya francesa, i una altra a Nica i Monte-Carlo, coincidint aquesta excursió amb les festes del Carnaval en la primera de les citades ciutats.

La duració de l'excursió a la neu serà de 12 dies, o sia des del 24 del corrent mes al 8 de març pròxim; i el preu de la primera, amb tot el confort, 1.850 francs, i en segona 1.450 francs.

L'excursió a Nica, amb visita a Monte-Carlo, durarà 7 dies, començant també el 24 del corrent mes fins al 3 del pròxim març. El preu en primera serà 950 francs i en segona 675 francs.

Molts són ja els inscrits per ambdues excursions, tancant-se el terme d'inscripció el dia 15 d'aquest mes.

Per a detalls i inscripcions: a la DELEGACIÓ PER A CATALUNYA de la dita Societat: Diagonal, 456, 1.ª, 1.ª

LA MAGNESIA BISURADA

Alleuja l'acidesa
de l'estómac
en cinc minuts

o del contrari se us en torna l'import amb només demanar-lo. Si sofriu de gastritis, indigestió, dispepsia, o si els aliments que preneu us pesen d'una manera enorme en el vostre estómac i no podeu dormir a les nits degut al malestar, aneu de seguida a un bon farmacèutic i compreu Magnèsia Bisurada, que se subministra en pols o en pastilles. Preneu dues o tres pastilles o una cullerada de pols en un xic d'aigua calenta, després de menjar, o quan sentiu dolor, i veureu com molt aviat contareu als vostres amics com us heu curat del vostre mal d'estómac. Teniu cura sempre de demanar Magnèsia Bisurada, puix cada paquet encloïa una garantia que donarà satisfacció, o del contrari es torna l'import.

A la plaça del Padró unes gitanes van dir la bona aventura a una dona, pronosticant-li tota mena de felicitats, i callant-se que perdria una cartera amb 50 pessetes i 500 francs que les gitanes li van escamotejar amb gran destresa.

- Sabó La Creu Blanca

Econòmic superior
Es ven a tot arreu

FORN del CISNE

Cafès LA GARZA
Exposició dels cafès i del diploma i medalla d'or.

Amb motiu d'aquesta exposició s'obsequiarà els clients els dies 13 i 14, amb elegants paquets del saborós i aromàtic CAPE LA GARZA.
Pelajo, 38 - Tel. A. 2973

Han estat detinguts Ricard Dasca i Joan Mallol, acusats d'haver pres 201 pessetes de la fundició de metalls de M. Ramos, carrer de Bailén, 120.

Aquests dies està cridant poderosament l'atenció del públic el magnífic quadre i l'exposició que s'exhibeix als escaparates del FORN del CISNE.

PARAIGÜES CLAPÉS

Fernando, 14, Casa

Al poc temps després de menjar noten alguns malalts del ventrell sensació de pes, malestar, acidesa i per fi dolor i de vegades vòmits. Tots aquests símptomes es curen amb l'Elisir Estomacal de Sàiz de Carlos.

LOTERIA NACIONAL

En el sorteig del dia 11 ha correspost el premi de 25.000 pessetes al número 2796, venut amb les seves aproximacions i desena en l'antiga i acreditada Administració núm. 2 que dona Maria Galilea té instal·lada a la Plaça Nova.

Un veí del carrer del Consell de Cent va anar amb una filla seva, Margarida Esprin, de 2 anys, a visi-

tar un garatge del dit carrer. En un moment de distracció, la nena va posar la mà dreta a un torn i li va ser agafada per un engranatge, resultant amb el dit anular amputat. Va ser curada al dispensari d'Hostafranchs.

Ceregumil

Aliment únic en enteritis i dispepsies.

PIANOS i AUTOPIANISTES

Chassaigne Frères

Clarís, 43

Venda i lloguers

Les ampolles de l'aigua mineral natural

Vichy Català

porten tots els distintius amb el nom de la S. A. Vichy Català.

Un tramvia de la línia 10 va atropellar a la plaça de Catalunya a Benigne Caillzo, de 74 anys, i li va causar ferides al cap i a la cara. Van auxiliar-lo al dispensari del carrer de Sepúlveda.

AUTOMOBILS MERCEDES

Concessionaris generals per a Espanya:

Sindicat Nacional d'Importació S. A.

Passeig de Colón, 13

Agència de vendes per a Catalunya:

Ballisé, S. A. - CLARÍS 99-100

Formatges **PEÑAS ARRIBA** són els de nata millors.

Passant un carro d'escombrariaire per la Riera de Magoria, l'aprentís Manuel Díaz, de 15 anys, que hi anava muntat, va caure i es va fer ferides contuses al cap i contusions al braç esquerre. Va haver d'anar a curar-se al dispensari d'Hostafranchs.

Dependent

es desitja per a la venda al detall de sastreria per a senyor i nen. Ofertes per escrit indicant edat i referències al n.º 567. Rambla d'Estudis, 6, anuncis.

El pròxim dissabte fou dia de gran activitat per als amics de les coses d'atri.

Perforant una paret mestre entraren al magatzem de velluts dels senyors Cruells, Rovira i C.ª, situat al carrer de Lúria, núms. 86 i 88, emportant-se bon nombre de peces. A la fabrica de gomes que don Pelegrí Rovira posseïx al carrer de Cortis, núm. 630, obriren un forat a la porta de ferro, i, malgrat el lloc centric i l'hora en què s'efectuà el robatori (de set a vuit del matí), ningú va adonar-se'n. Per segona vegada en l'espai de tretze dies han visitat el magatzem de maquinària del carrer de Mallorca, 331, propietat de don Carles Woessner, encara que no van poder aconseguir el seu propòsit en aquesta última per haver estat descoberts a temps.

En la matinalada d'avui tampoc han estat ociosos, puix han omès altre robatori a la farmàcia de don A. Rubio, situada al carrer de Viladomat, núm. 55.

Al carrer de Provença, prop del d'Urgell, van topar el side-car 747 i l'auto 7073. El primer va tenir desperfectes i el motorista Antoni Armengol, de 30 anys, va rebre ferides de pronòstic reservat a la cara i cruïlament general. Va ser curat al dispensari de l'Hospital Clínic.

- Adobs Espinàs

Químics orgànics

Vida religiosa

Avui: Sants Benigne i Marcel màrtirs. — Demà: Sants Valentí, prevere i mèrtir, i Vidal, bisbe, i Santa Fenícula, verge i màrtir.

Quaranta hores: demà, a l'església parroquial de Sant Cugat. Hores d'Ex-

posició: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

La missa demà: Tercer dia de la infraoctava, color vermell.

Cort de Maria: Demà, Nostra Dona dels Dolors, a Sant Cugat.

Vetlla en sufragi de les Animes del Purgatori: Avui, Torn de Maria Auxiliadora, a la seva capella, Escorial, 155, Gràcia. — Demà, Torn de Sant Rafel Arcàngel, a la mateixa capella.

Obituari

FUNERALS

En Francesc d'A. Fabregas i Saguer. Mort el 26 de gener últim. Demà, de les deu a les dotze, misses a la parròquia de Sant Joan de Gràcia.

En Josep Company i Santamaria. Mort el 21 del gener passat, als 58 anys d'edat. Demà, a les deu, funerals a la parròquia de Jesús de Gràcia.

Na Maria Escobet i Martí de Martí. Mort el 23 de gener últim, als 44 anys d'edat. Demà, a les deu, misses a l'església de la Casa de Caritat.

N'Ermengol Goula i Catarineu. Demà a les deu, funerals a l'altar del Sagrament de la Catedral.

En Llorenç Aliet i Pons i Na Filomena Vives i Bartonou d'Aliet. Moriren el 25 i 16 respectivament del gener passat. Demà, a la parròquia de Sant Jaume.

En Lluís Serra i Valls. Mort el 12 de gener últim. Demà, a les deu, funerals a l'església del Bonsuccés.

PARTICIPACIONS DE DEFUNCIO

En Santiago Jover i Rosas. Enterrat aquest matí al Cementiri Nou.

Na Rosa Riera i Brunet, vídua d'En Josep Artigas i Gasa. Ha mort als 78 anys d'edat. Enterrada aquest matí a Caldes de Montbui.

Na Victorina Masó, vídua de Negrevert. Enterrada aquesta tarda al Cementiri Vell.

Estafador detingut

Amb referència a la detenció efectuada per la policia, la tarda del divendres passat, de Marius Pikman Barroso, de 33 anys, natural de Capelades, el qual ha estat infinitat de noms, entre els quals d'Antoni Lluís Busec i Josep Maria Pina, es tenen els següents antecedents:

Es troba reclamat pels jutjats d'Avilés, Tortosa, Xerès de la Frontera, el de l'Hospitalet i per dues causes el de l'Audiència d'aquesta ciutat, el de Manresa i el de Vich.

Acostuma usar públicament i indegudament uniforme de l'exèrcit, uniformes civils i vestits eclesiàstics.

Parla i escriu amb perfecció el francès, l'alemany, l'italià, l'anglès, el portuguès i altres idiomes.

El primer de desembre de 1919 fugí del Manicomí de Sant Boi, on estava a disposició del Jutjat de Manresa. A primers de gener de 1920, usant el nom de Marius Pikman, estafà 60.000 pessetes al Banc de Biscaia, a Bilbao, i pocs dies després 64.861 al de Barcelona i 49.360 al Banc Hispano-Americà, servint-se de cartes falsificades.

Té anomenada com audaç estafador havent contractat matrimoni en aquesta capital amb el nom fals de Ferran Campañó, essent aquest també una de les causes que se li segueixen pel Jutjat de l'Hospital.

En el moment de la detenció se li ocuparen una agulla de corbata d'or amb un brillant muntat en platí, un billet de 1.000 francs, sis monedes d'un franc, segons semblen d'alumini; cinc billetes de 50 cèntims de la Cambra de Comerç de París i un d'un franc de la de Tolosa; una cartera gran de pell que en conté una altra de més petita amb diversos documents i una fotografia del detingut.

Artístiques

EXPOSICIO MARQUES-PUIG

El pròxim dimarts, 15 de febrer, el personalíssim i fort pintor Josep Maria Marques-Puig, inaugurarà una exposició de pintures a la Sala Reig (carrer Consell de Cent, 351, entre Passeig de Gràcia i Rambla de Catalunya).

La personalitat d'aquest jove autor que, entre discursos començarà i apreciacions, s'ha conquerit un lloc ferm en el moviment pictòric d'avui, fa que sigui vivament esperada aquesta exposició.

Espectacles

Teatre Català ROMEA

Gran Companyia Catalana

Direcció: E. Giménez

Avui, vespre, el formidable èxit d'En Rustioli

L'AUGA DEL SENYOR ESTEVE

Demà, tarda, a les cinc, grans populars.

LA VENTAFUOC

Vespre, estrona important, la famosa comèdia en quatre actes de P. Chabine

L'estranya aventura del Sr. Pequet més de 1.000 representacions a París. Es despatxa a comptaduria.

TEATRE TIVOLI

Gran Companyia d'òpera i sarsuela

Direcció:

Ferran Vallejo i Josep Llimona

Mestres directores i concertadors: Emili Acevedo i Francesc Palos

Avui, nit, a dos quarts de deu, l'obra en dos actes, música de mestre Vives

MARUXA

per les senyoretes Betoré i Viladoms i senyors Guitart, Chamón i Segura, i l'èxit creixent del mestre Millan

GLORIAS DEL PUEBLO

creació de PABLO GORGE. — Demà, dimarts, tarda, a preus populars.

BERGAMINO

Nit: «Glorias del pueblo» i grandiosa funció, presentant part LLUISA VELA i EMILI SAGI-BARBA. Dijous, tarda, estrona de la sarsuela en dos actes de J. Fernandez del Villar, música del mestre Alonso.

LA DIABLESA

De seguida:

LA CIUDAD ETERNA

música del mestre Granados, pels artistes

LLUISA VELA i EMILI SAGI-BARBA

Cada nit: «Glorias del pueblo». — Es despatxa a comptaduria.

Teatre Català ROMEA

Sis extraordinàries representacions per la companyia de

MARIE THERESE PIERAT

sota la direcció de

Mr. LUGNE-POE

director fundador del Theatre de l'ŒUVRE.

Dies 23, 24, 25 i 27 de febrer i 3 i 4 de març. — Queda obert l'abonament a 6 funcions de nit a l'administració del Teatre ROMEA.

TEATRE TIVOLI

15 febrer. Debut dels balls fantàstics

LOÏE FULLER

Bellesa i art

Teatre Novetats

6 ELEGANTS BALLS DE DISFRESSES

AURIGEMMA-CAÑADÓ

Dissabte 18 febrer BALL BLAU

Dissabte 25 febrer BALL MULTICOLOR

Dimarts 28 febrer BALL FLORIT

Dissabte 4 març BALL GLORIA

Per al Dijous Gras, 23 de febrer, a la tarda

GRAN CERTAMEN INFANTIL DE

VESTITS AURIGEMMA

A la nit el renomnat i luxós

BALL PARE ET TRAVESTI

AURIGEMMA

Dia 11 de març

FESTIVAL DE MI-CAREME

AURIGEMMA

Per a localitats: Fernando, 53.

ELDORADO

13 Sèrie de MATINES LIRIQUES POPULARS DE L'ORQUESTRA SIMFONICA DE BARCELONA. Mestre: La mola de Grignon. Primer concert: dia 5 de març. ABONAMENT: Chassaigne Frères, Clarís, 43.

EDEN CONCERT

Asalto, 12.—Èxit extraordinari de la màgica de l'elegància.

MARUJA LOPETEGUI

Cada dia els Aperitif Diner Tango, amb la notable orquestra Tiganá Pianas.

Els Esports:

Futbol, Regates, Automobilisme, Tennis, Atletisme, Excursionisme, Aviació, Ciclisme, Natació, Hípica, &c.

Exposició d'automòbils

Tots els ambaixadors dels països on hi ha fabricues d'automòbils, han curat la invitació als respectius governs, apojant amb totes llurs forces la comanda. Això vindrà a contribuir al bon èxit de l'Exposició.

Es van ja rebent diàriament comandes de stands. La comissió organitzadora sortirà aquesta setmana cap a Madrid, per a invitar el rei a assistir a la inauguració de l'Exposició el 24 de maig. Continuen amb gran activitat els treballs de construcció dels palaus de Montjuich.

Componen el Comitè d'honor de l'Exposició Internacional d'Automòbils, cicles i esports diversos, que se celebrarà el dia 24 del vinent maig a Barcelona.

President i alt protector, el rei don Alfons XIII.

President del Consell de ministres. Ministres de Foment, Finances, Guerra i Marina.

Capità general de Catalunya. President de la Mancomunitat de Catalunya.

Governador civil de la província de Barcelona.

President de la Diputació provincial de Barcelona.

Alcalde de l'Ajuntament de Barcelona.

Bisbe de Barcelona.

President de l'Audiència Territorial.

Comandant de Marina.

Rector de la Universitat.

Delegat d'Hisenda.

President de la Junta Municipal d'Exposicions.

Comissari regí de l'Exposició d'Indústries Elèctriques.

Comissaris generals de l'Exposició d'Indústries Elèctriques.

Enginyer-cap d'Obres públiques de l'Estat.

Presidents del R. Automòbil Club d'Espanya, del R. Aeri Club d'Espanya, de la Cambra Espanyola de Constructores d'Automòbils, Cicles i Carroseries, de la Cambra Espanyola de Carroceries, de la Cambra Sindical Espanyola d'Automobilisme i Ciclisme de Madrid, de la Cambra Sindical de l'Automòbil de Barcelona, de la Cambra Sindical de l'Automòbil d'Andalusia (de Sevilla), de la Confederació Esportiva de Catalunya, del R. Automòbil Club de Catalunya, del R. Aeri Club de Catalunya, del R. Moto Club de Catalunya, de la Penya Rin, de la Unió Velocipèdica Espanyola i de la Societat d'Atracció de Forasters.

El segon temps, esgotada la força de l'Avenc i més atortumat, decidí i practic en Samitier que substituí a en Sancho en el lloc de centre mig, la línia d'atac blau-grans començà d'actuar d'una manera irresistible, assetjant la porta avençada i forçant-la una vegada darrera l'altra en mig de l'entusiasme clamorós del públic, que ja esperava aquell desenllaç. Si fa no fa, en conjunt tingué el partit les mateixes característiques del primer que jugaren els mateixos bàndols al camp de l'Avenc. Una primera part completament favorable a l'Avenc, quant a quantitat i qualitat de joc i una segona en que la potencia dels camps s'imposà definitivament deixant a l'adversari la «satisfacció» de contemplar el propi desastre.

Amb empat a un gol finí el primer temps. D'una passada precisa d'en Samitier a l'Alcantara, aconseguí aquest el primer gol d'un xut ras creuat. Gairebé immediatament, en una escapada brillant de l'Avenc, hi ha una confusió entre el porter i la defensa barcelonista, aprofitant-la en Coca per a marcar el gol d'empat, magnífic d'execució.

Els set marcats pels vencedors en la segona part no foren per aquest ordre. El primer, l'entra l'Alcantara rematant una centrada màgica d'en Sagi. El segon, el marca en Planas de «penalty». D'una passada d'en Torralba, en Gràcia introduí el tercer. Magnífic centre d'en Piera que de «bolca» recull en Martínez, marcant el quart. El cinquè i sisè són obra de l'Alcantara; el primer rematant una «corner» dibuixada per en Sagi i el segon en una escapada elèctrica que aixeca el públic en una ovació interminable. El setè i darrer l'entra en Gràcia d'un xut ras a l'angle, coronant un centre ideal d'en Sagi aquest prodigi incomparable en el lloc que ocupa. Flineix el partit amb un atac furios dels blau-grans, rodant per terra mig establornits l'Atmetilla i en Gràcia, a causa d'una topada violenta entre els dos jugadors. Afortunadament, no tingué conseqüències desagradables per cap d'ells.

Els equips s'aliniaren així: Barcelona: Bruger, Planas, Surroca, Torralba, Samitier, Cella, Piera, Martínez, Gràcia, Alcantara i Sagi-Barba. Avenc: Atmetilla, Alcover, Casanovas, Roca, Gularons, Sala, Vilar, Poveda, Molera, Coca i Cabrera.

Arbitrà en Sampere, imparcial.

Al camp de l'Inter jugaren el primer equip d'aquest club i el d'igual categoria de Sabadell, empatant a un gol.

El Júpiter i el Sans contendiren al camp del primer, venent el Sans per dos gols a un. Ambdós partits foren de campionat.

Segons la nostra puntuació i deïtant de banda resolucions que segons es diu, ha de adoptar la Federació sobre alguns clubs, l'ordre en que queden finits els partits entre els equips dels grups A i B respectivament es el següent: Grup A, primer, Barcelona, amb 19 punts; segon, Europa, amb 13; tercer, Avenc, amb 8; quart, Inter i Sabadell, amb 7 punts cada un; sisè, Espanyol, amb 6. Grup B, primer, Martinec, amb 15 punts; segon, Espanya, amb 13; tercer, Badalona, amb 10; quart, Júpiter, amb 9; cinquè, Terrassa, amb 7 i sisè, Sans amb 6.

Una multitud immensa es congregà el diumenge al camp dels Campions de Catalunya per a presenciar la darrera lluita forta entre els dos bàndols del grup A que encapçalen aquestes ratlles. Sense que es produís un d'aquests fenòmens inversemblants que de tant en tant, en futbol es produeixen, per endavant podia proclamarse una nova victòria dels blau-grans i, amb aquesta convicció tant els partidaris d'un i altre club com la massa sense afiliació determinada acudí a l'espectacle. La curiositat, era, només, saber quin nombre de gols s'apuntarien els vencedors, acostumat com ens tenen a batre tots els records establerts en partits de campionat. Es de creure que els més exigents quedarien satisfets.

Durant el primer temps, planà damunt els admiradors i incondicionals barcelonistes, una anglosa enervant. L'Avenc, seguint l'equivocada tàctica d'esmerçar totes les seves energies en els primers quaranta cinc minuts de joc, es llençà implacable contra l'adversari, aconseguint desconcertar-lo i fent-li conèixer, constantment, les imminències del perill. Els blau-grans, mancats d'aquesta

força formidable que en els moments d'indiscisió sap encomanar coratge i entusiasme; d'aquest colós imponent que s'anomena Sancho, es veieren gairebé impotents per a aguantar i desvirtuar l'impetuositat del seu contrincant i desorientats i incoherents, donen la sensació de gegants caiguts.

En el segon temps, esgotada la força de l'Avenc i més atortumat, decidí i practic en Samitier que substituí a en Sancho en el lloc de centre mig, la línia d'atac blau-grans començà d'actuar d'una manera irresistible, assetjant la porta avençada i forçant-la una vegada darrera l'altra en mig de l'entusiasme clamorós del públic, que ja esperava aquell desenllaç. Si fa no fa, en conjunt tingué el partit les mateixes característiques del primer que jugaren els mateixos bàndols al camp de l'Avenc. Una primera part completament favorable a l'Avenc, quant a quantitat i qualitat de joc i una segona en que la potencia dels camps s'imposà definitivament deixant a l'adversari la «satisfacció» de contemplar el propi desastre.

Amb empat a un gol finí el primer temps. D'una passada precisa d'en Samitier a l'Alcantara, aconseguí aquest el primer gol d'un xut ras creuat. Gairebé immediatament, en una escapada brillant de l'Avenc, hi ha una confusió entre el porter i la defensa barcelonista, aprofitant-la en Coca per a marcar el gol d'empat, magnífic d'execució.

Els set marcats pels vencedors en la segona part no foren per aquest ordre. El primer, l'entra l'Alcantara rematant una centrada màgica d'en Sagi. El segon, el marca en Planas de «penalty». D'una passada d'en Torralba, en Gràcia introduí el tercer. Magnífic centre d'en Piera que de «bolca» recull en Martínez, marcant el quart. El cinquè i sisè són obra de l'Alcantara; el primer rematant una «corner» dibuixada per en Sagi i el segon en una escapada elèctrica que aixeca el públic en una ovació interminable. El setè i darrer l'entra en Gràcia d'un xut ras a l'angle, coronant un centre ideal d'en Sagi aquest prodigi incomparable en el lloc que ocupa. Flineix el partit amb un atac furios dels blau-grans, rodant per terra mig establornits l'Atmetilla i en Gràcia, a causa d'una topada violenta entre els dos jugadors. Afortunadament, no tingué conseqüències desagradables per cap d'ells.

Els equips s'aliniaren així: Barcelona: Bruger, Planas, Surroca, Torralba, Samitier, Cella, Piera, Martínez, Gràcia, Alcantara i Sagi-Barba. Avenc: Atmetilla, Alcover, Casanovas, Roca, Gularons, Sala, Vilar, Poveda, Molera, Coca i Cabrera.

Arbitrà en Sampere, imparcial.

Al camp de l'Inter jugaren el primer equip d'aquest club i el d'igual categoria de Sabadell, empatant a un gol.

El Júpiter i el Sans contendiren al camp del primer, venent el Sans per dos gols a un. Ambdós partits foren de campionat.

Segons la nostra puntuació i deïtant de banda resolucions que segons es diu, ha de adoptar la Federació sobre alguns clubs, l'ordre en que queden finits els partits entre els equips dels grups A i B respectivament es el següent: Grup A, primer, Barcelona, amb 19 punts; segon, Europa, amb 13; tercer, Avenc, amb 8; quart, Inter i Sabadell, amb 7 punts cada un; sisè, Espanyol, amb 6. Grup B, primer, Martinec, amb 15 punts; segon, Espanya, amb 13; tercer, Badalona, amb 10; quart, Júpiter, amb 9; cinquè, Terrassa, amb 7 i sisè, Sans amb 6.

Una multitud immensa es congregà el diumenge al camp dels Campions de Catalunya per a presenciar la darrera lluita forta entre els dos bàndols del grup A que encapçalen aquestes ratlles. Sense que es produís un d'aquests fenòmens inversemblants que de tant en tant, en futbol es produeixen, per endavant podia proclamarse una nova victòria dels blau-grans i, amb aquesta convicció tant els partidaris d'un i altre club com la massa sense afiliació determinada acudí a l'espectacle. La curiositat, era, només, saber quin nombre de gols s'apuntarien els vencedors, acostumat com ens tenen a batre tots els records establerts en partits de campionat. Es de creure que els més exigents quedarien satisfets.

Durant el primer temps, planà damunt els admiradors i incondicionals barcelonistes, una anglosa enervant. L'Avenc, seguint l'equivocada tàctica d'esmerçar totes les seves energies en els primers quaranta cinc minuts de joc, es llençà implacable contra l'adversari, aconseguint desconcertar-lo i fent-li conèixer, constantment, les imminències del perill. Els blau-grans, mancats d'aquesta

força formidable que en els moments d'indiscisió sap encomanar coratge i entusiasme; d'aquest colós imponent que s'anomena Sancho, es veieren gairebé impotents per a aguantar i desvirtuar l'impetuositat del seu contrincant i desorientats i incoherents, donen la sensació de gegants caiguts.

En el segon temps, esgotada la força de l'Avenc i més atortumat, decidí i practic en Samitier que substituí a en Sancho en el lloc de centre mig, la línia d'atac blau-grans començà d'actuar d'una manera irresistible, assetjant la porta avençada i forçant-la una vegada darrera l'altra en mig de l'entusiasme clamorós del públic, que ja esperava aquell desenllaç. Si fa no fa, en conjunt tingué el partit les mateixes característiques del primer que jugaren els mateixos bàndols al camp de l'Avenc. Una primera part completament favorable a l'Avenc, quant a quantitat i qualitat de joc i una segona en que la potencia dels camps s'imposà definitivament deixant a l'adversari la «satisfacció» de contemplar el propi desastre.

Amb empat a un gol finí el primer temps. D'una passada precisa d'en Samitier a l'Alcantara, aconseguí aquest el primer gol d'un xut ras creuat. Gairebé immediatament, en una escapada brillant de l'Avenc, hi ha una confusió entre el porter i la defensa barcelonista, aprofitant-la en Coca per a marcar el gol d'empat, magnífic d'execució.

Els set marcats pels vencedors en la segona part no foren per aquest ordre. El primer, l'entra l'Alcantara rematant una centrada màgica d'en Sagi. El segon, el marca en Planas de «penalty». D'una passada d'en Torralba, en Gràcia introduí el tercer. Magnífic centre d'en Piera que de «bolca» recull en Martínez, marcant el quart. El cinquè i sisè són obra de l'Alcantara; el primer rematant una «corner» dibuixada per en Sagi i el segon en una escapada elèctrica que aixeca el públic en una ovació interminable. El setè i darrer l'entra en Gràcia d'un xut ras a l'angle, coronant un centre ideal d'en Sagi aquest prodigi incomparable en el lloc que ocupa. Flineix el partit amb un atac furios dels blau-grans, rodant per terra mig establornits l'Atmetilla i en Gràcia, a causa d'una topada violenta entre els dos jugadors. Afortunadament, no tingué conseqüències desagradables per cap d'ells.

Els equips s'aliniaren així: Barcelona: Bruger, Planas, Surroca, Torralba, Samitier, Cella, Piera, Martínez, Gràcia, Alcantara i Sagi-Barba. Avenc: Atmetilla, Alcover, Casanovas, Roca, Gularons, Sala, Vilar, Poveda, Molera, Coca i Cabrera.

Arbitrà en Sampere, imparcial.

Al camp de l'Inter jugaren el primer equip d'aquest club i el d'igual categoria de Sabadell, empatant a un gol.

El Júpiter i el Sans contendiren al camp del primer, venent el Sans per dos gols a un. Ambdós partits foren de campionat.

Segons la nostra puntuació i deïtant de banda resolucions que segons es diu, ha de adoptar la Federació sobre alguns clubs, l'ordre en que queden finits els partits entre els equips dels grups A i B respectivament es el següent: Grup A, primer, Barcelona, amb 19 punts; segon, Europa, amb 13; tercer, Avenc, amb 8; quart, Inter i Sabadell, amb 7 punts cada un; sisè, Espanyol, amb 6. Grup B, primer, Martinec, amb 15 punts; segon, Espanya, amb 13; tercer, Badalona, amb 10; quart, Júpiter, amb 9; cinquè, Terrassa, amb 7 i sisè, Sans amb 6.

Una multitud immensa es congregà el diumenge al camp dels Campions de Catalunya per a presenciar la darrera lluita forta entre els dos bàndols del grup A que encapçalen aquestes ratlles. Sense que es produís un d'aquests fenòmens inversemblants que de tant en tant, en futbol es produeixen, per endavant podia proclamarse una nova victòria dels blau-grans i, amb aquesta convicció tant els partidaris d'un i altre club com la massa sense afiliació determinada acudí a l'espectacle. La curiositat, era, només, saber quin nombre de gols s'apuntarien els vencedors, acostumat com ens tenen a batre tots els records establerts en partits de campionat. Es de creure que els més exigents quedarien satisfets.

Durant el primer temps, planà damunt els admiradors i incondicionals barcelonistes, una anglosa enervant. L'Avenc, seguint l'equivocada tàctica d'esmerçar totes les seves energies en els primers quaranta cinc minuts de joc, es llençà implacable contra l'adversari, aconseguint desconcertar-lo i fent-li conèixer, constantment, les imminències del perill. Els blau-grans, mancats d'aquesta

força formidable que en els moments d'indiscisió sap encomanar coratge i entusiasme; d'aquest colós imponent que s'anomena Sancho, es veieren gairebé impotents per a aguantar i desvirtuar l'impetuositat del seu contrincant i desorientats i incoherents, donen la sensació de gegants caiguts.

En el segon temps, esgotada la força de l'Avenc i més atortumat, decidí i practic en Samitier que substituí a en Sancho en el lloc de centre mig, la línia d'atac blau-grans començà d'actuar d'una manera irresistible, assetjant la porta avençada i forçant-la una vegada darrera l'altra en mig de l'entusiasme clamorós del públic, que ja esperava aquell desenllaç. Si fa no fa, en conjunt tingué el partit les mateixes característiques del primer que jugaren els mateixos bàndols al camp de l'Avenc. Una primera part completament favorable a l'Avenc, quant a quantitat i qualitat de joc i una segona en que la potencia dels camps s'imposà definitivament deixant a l'adversari la «satisfacció» de contemplar el propi desastre.

Amb empat a un gol finí el primer temps. D'una passada precisa d'en Samitier a l'Alcantara, aconseguí aquest el primer gol d'un xut ras creuat. Gairebé immediatament, en una escapada brillant de l'Avenc, hi ha una confusió entre el porter i la defensa barcelonista, aprofitant-la en Coca per a marcar el gol d'empat, magnífic d'execució.

Els set marcats pels vencedors en la segona part no foren per aquest ordre. El primer, l'entra l'Alcantara rematant una centrada màgica d'en Sagi. El segon, el marca en Planas de «penalty». D'una passada d'en Torralba, en Gràcia introduí el tercer. Magnífic centre d'en Piera que de «bolca» recull en Martínez, marcant el quart. El cinquè i sisè són obra de l'Alcantara; el primer rematant una «corner» dibuixada per en Sagi i el segon en una escapada elèctrica que aixeca el públic en una ovació interminable. El setè i darrer l'entra en Gràcia d'un xut ras a l'angle, coronant un centre ideal d'en Sagi aquest prodigi incomparable en el lloc que ocupa. Flineix el partit amb un atac furios dels blau-grans, rodant per terra mig establornits l'Atmetilla i en Gràcia, a causa d'una topada violenta entre els dos jugadors. Afortunadament, no tingué conseqüències desagradables per cap d'ells.

Els equips s'aliniaren així: Barcelona: Bruger, Planas, Surroca, Torralba, Samitier, Cella, Piera, Martínez, Gràcia, Alcantara i Sagi-Barba. Avenc: Atmetilla, Alcover, Casanovas, Roca, Gularons, Sala, Vilar, Poveda, Molera, Coca i Cabrera.

Arbitrà en Sampere, imparcial.

Al camp de l'Inter jugaren el primer equip d'aquest club i el d'igual categoria de Sabadell, empatant a un gol.

El Júpiter i el Sans contendiren al camp del primer, venent el Sans per dos gols a un. Ambdós partits foren de campionat.

Segons la nostra puntuació i deïtant de banda resolucions que segons es diu, ha de adoptar la Federació sobre alguns clubs, l'ordre en que queden finits els partits entre els equips dels grups A i B respectivament es el següent: Grup A, primer, Barcelona, amb 19 punts; segon, Europa, amb 13; tercer, Avenc, amb 8; quart, Inter i Sabadell, amb 7 punts cada un; sisè, Espanyol, amb 6. Grup B, primer, Martinec, amb 15 punts; segon, Espanya, amb 13; tercer, Badalona, amb 10; quart, Júpiter, amb 9; cinquè, Terrassa, amb 7 i sisè, Sans amb 6.

Una multitud immensa es congregà el diumenge al camp dels Campions de Catalunya per a presenciar la darrera lluita forta entre els dos bàndols del grup A que encapçalen aquestes ratlles. Sense que es produís un d'aquests fenòmens inversemblants que de tant en tant, en futbol es produeixen, per endavant podia proclamarse una nova victòria dels blau-grans i, amb aquesta convicció tant els partidaris d'un i altre club com la massa sense afiliació determinada acudí a l'espectacle. La curiositat, era, només, saber quin nombre de gols s'apuntarien els vencedors, acostumat com ens tenen a batre tots els records establerts en partits de campionat. Es de creure que els més exigents quedarien satisfets.

Durant el primer temps, planà damunt els admiradors i incondicionals barcelonistes, una anglosa enervant. L'Avenc, seguint l'equivocada tàctica d'esmerçar totes les seves energies en els primers quaranta cinc minuts de joc, es llençà implacable contra l'adversari, aconseguint desconcertar-lo i fent-li conèixer, constantment, les imminències del perill. Els blau-grans, mancats d'aquesta

força formidable que en els moments d'indiscisió sap encomanar coratge i entusiasme; d'aquest colós imponent que s'anomena Sancho, es veieren gairebé impotents per a aguantar i desvirtuar l'impetuositat del seu contrincant i desorientats i incoherents, donen la sensació de gegants caiguts.

En el segon temps, esgotada la força de l'Avenc i més atortumat, decidí i practic en Samitier que substituí a en Sancho en el lloc de centre mig, la línia d'atac blau-grans començà d'actuar d'una manera irresistible, assetjant la porta avençada i forçant-la una vegada darrera l'altra en mig de l'entusiasme clamorós del públic, que ja esperava aquell desenllaç. Si fa no fa, en conjunt tingué el partit les mateixes característiques del primer que jugaren els mateixos bàndols al camp de l'Avenc. Una primera part completament favorable a l'Avenc, quant a quantitat i qualitat de joc i una segona en que la potencia dels camps s'imposà definitivament deixant a l'adversari la «satisfacció» de contemplar el propi desastre.

Amb empat a un gol finí el primer temps. D'una passada precisa d'en Samitier a l'Alcantara, aconseguí aquest el primer gol d'un xut ras creuat. Gairebé immediatament, en una escapada brillant de l'Avenc, hi ha una confusió entre el porter i la defensa barcelonista, aprofitant-la en Coca per a marcar el gol d'empat, magnífic d'execució.

Els set marcats pels vencedors en la segona part no foren per aquest ordre. El primer, l'entra l'Alcantara rematant una centrada màgica d'en Sagi. El segon, el marca en Planas de «penalty». D'una passada d'en Torralba, en Gràcia introduí el tercer. Magnífic centre d'en Piera que de «bolca» recull en Martínez, marcant el quart. El cinquè i sisè són obra de l'Alcantara; el primer rematant una «corner» dibuixada per en Sagi i el segon en una escapada elèctrica que aixeca el públic en una ovació interminable. El setè i darrer l'entra en Gràcia d'un xut ras a l'angle, coronant un centre ideal d'en Sagi aquest prodigi incomparable en el lloc que ocupa. Flineix el partit amb un atac furios dels blau-grans, rodant per terra mig establornits l'Atmetilla i en Gràcia, a causa d'una topada violenta entre els dos jugadors. Afortunadament, no tingué conseqüències desagradables per cap d'ells.

Els equips s'aliniaren així: Barcelona: Bruger, Planas, Surroca, Torralba, Samitier, Cella, Piera, Martínez, Gràcia, Alcantara i Sagi-Barba. Avenc: Atmetilla, Alcover, Casanovas, Roca, Gularons, Sala, Vilar, Poveda, Molera, Coca i Cabrera.

Arbitrà en Sampere, imparcial.

Al camp de l'Inter jugaren el primer equip d'aquest club i el d'igual categoria de Sabadell, empatant a un gol.

El Júpiter i el Sans contendiren al camp del primer, venent el Sans per dos gols a un. Ambdós partits foren de campionat.

Segons la nostra puntuació i deïtant de banda resolucions que segons es diu, ha de adoptar la Federació sobre alguns clubs, l'ordre en que queden finits els partits entre els equips dels grups A i B respectivament es el següent: Grup A, primer, Barcelona, amb 19 punts; segon, Europa, amb 13; tercer, Avenc, amb 8; quart, Inter i Sabadell, amb 7 punts cada un; sisè, Espanyol, amb 6. Grup B, primer, Martinec, amb 15 punts; segon, Espanya, amb 13; tercer, Badalona, amb 10; quart, Júpiter, amb 9; cinquè, Terrassa, amb 7 i sisè, Sans amb 6.

Una multitud immensa es congregà el diumenge al camp dels Campions de Catalunya per a presenciar la darrera lluita forta entre els dos bàndols del grup A que encapçalen aquestes ratlles. Sense que es produís un d'aquests fenòmens inversemblants que de tant en tant, en futbol es produeixen, per endavant podia proclamarse una nova victòria dels blau-grans i, amb aquesta convicció tant els partidaris d'un i altre club com la massa sense afiliació determinada acudí a l'espectacle. La curiositat, era, només, saber quin nombre de gols s'apuntarien els vencedors, acostumat com ens tenen a batre tots els records establerts en partits de campionat. Es de creure que els més exigents quedarien satisfets.

Durant el primer temps, planà damunt els admiradors i incondicionals barcelonistes, una anglosa enervant. L'Avenc, seguint l'equivocada tàctica d'esmerçar totes les seves energies en els primers quaranta cinc minuts de joc, es llençà implacable contra l'adversari, aconseguint desconcertar-lo i fent-li conèixer, constantment, les imminències del perill. Els blau-grans, mancats d'aquesta

força formidable que en els moments d'indiscisió sap encomanar coratge i entusiasme; d'aquest colós imponent que s'anomena Sancho, es veieren gairebé impotents per a aguantar i desvirtuar l'impetuositat del seu contrincant i desorientats i incoherents, donen la sensació de gegants caiguts.

En el segon temps, esgotada la força de l'Avenc i més atortumat, decidí i practic en Samitier que substituí a en Sancho en el lloc de centre mig, la línia d'atac blau-grans començà d'actuar d'una manera irresistible, assetjant la porta avençada i forçant-la una vegada darrera l'altra en mig de l'entusiasme clamorós del públic, que ja esperava aquell desenllaç. Si fa no fa, en conjunt tingué el partit les mateixes característiques del primer que jugaren els mateixos bàndols al camp de l'Avenc. Una primera part completament favorable a l'Avenc, quant a quantitat i qualitat de joc i una segona en que la potencia dels camps s'imposà definitivament deixant a l'adversari la «satisfacció» de contemplar el propi desastre.

Amb empat a un gol finí el primer temps. D'una passada precisa d'en Samitier a l'Alcantara, aconseguí aquest el primer gol d'un xut ras creuat. Gairebé immediatament, en una escapada brillant de l'Avenc, hi ha una confusió entre el porter i la defensa barcelonista, aprofitant-la en Coca per a marcar el gol d'empat, magnífic d'execució.

Els set marcats pels vencedors en la segona part no foren per aquest ordre. El primer, l'entra l'Alcantara rematant una centrada màgica d'en Sagi. El segon, el marca en Planas de «penalty». D'una passada d'en Torralba, en Gràcia introduí el tercer. Magnífic centre d'en Piera que de «bolca» recull en Martínez, marcant el quart. El cinquè i sisè són obra de l'Alcantara; el primer rematant una «corner» dibuixada per en Sagi i el segon en una escapada elèctrica que aixeca el públic en una ovació interminable. El setè i darrer l'entra en Gràcia d'un xut ras a l'angle, coronant un centre ideal d'en Sagi aquest prodigi incomparable en el lloc que ocupa. Flineix el partit amb un atac furios dels blau-grans, rodant per terra mig establornits l'Atmetilla i en Gràcia, a causa d'una topada violenta entre els dos jugadors. Afortunadament, no tingué conseqüències desagradables per cap d'ells.

Els equips s'aliniaren així: Barcelona: Bruger, Planas, Surroca, Torralba, Samitier, Cella, Piera, Martínez, Gràcia, Alcantara i Sagi-Barba. Avenc: Atmetilla, Alcover, Casanovas, Roca, Gularons, Sala, Vilar, Poveda, Molera, Coca i Cabrera.

Arbitrà en Sampere, imparcial.

Al camp de l'Inter jugaren el primer equip d'aquest club i el d'igual categoria de Sabadell, empatant a un gol.

El Júpiter i el Sans contendiren al camp del primer, venent el Sans per dos gols a un. Ambdós partits foren de campionat.

Segons la nostra puntuació i deïtant de banda resolucions que segons es diu, ha de adoptar la Federació sobre alguns clubs, l'ordre en que queden finits els partits entre els equips dels grups A i B respectivament es el següent: Grup A, primer, Barcelona, amb 19 punts; segon, Europa, amb 13; tercer, Avenc, amb 8; quart, Inter i Sabadell, amb 7 punts cada un; sisè, Espanyol, amb 6. Grup B, primer, Martinec, amb 15 punts; segon, Espanya, amb 13; tercer, Badalona, amb 10; quart, Júpiter, amb 9; cinquè, Terrassa, amb 7 i sisè, Sans amb 6.

Una multitud immensa es congregà el diumenge al camp dels Campions de Catalunya per a presenciar la darrera lluita forta entre els dos bàndols del grup A que encapçalen aquestes ratlles. Sense que es produís un d'aquests fenòmens inversemblants que de tant en tant, en futbol es produeixen, per endavant podia proclamarse una nova victòria dels blau-grans i, amb aquesta convicció tant els partidaris d'un i altre club com la massa sense afiliació determinada acudí a l'espectacle. La curiositat, era, només, saber quin nombre de gols s'apuntarien els vencedors, acostumat com ens tenen a batre tots els records establerts en partits de campionat. Es de creure que els més exigents quedarien satisfets.

Durant el primer temps, planà damunt els admiradors i incondicionals barcelonistes, una anglosa enervant. L'Avenc, seguint l'equivocada tàctica d'esmerçar totes les seves energies en els primers quaranta cinc minuts de joc, es llençà implacable contra l'adversari, aconseguint desconcertar-lo i fent-li conèixer, constantment, les imminències del perill. Els blau-grans, mancats d'aquesta

força formidable que en els moments d'indiscisió sap encomanar coratge i entusiasme; d'aquest colós imponent que s'anomena Sancho, es veieren gairebé impotents per a aguantar i desvirtuar l'impetuositat del seu contrincant i desorientats i incoherents, donen la sensació de gegants caiguts.

En el segon temps, esgotada la força de l'Avenc i més atortumat, decidí i practic en Samitier que substituí a en Sancho en el lloc de centre mig, la línia d'atac blau-grans començà d'actuar d'una manera irresistible, assetjant la porta avençada i forçant-la una vegada darrera l'altra en mig de l'entusiasme clamorós del públic, que ja esperava aquell desenllaç. Si fa no fa, en conjunt tingué el partit les mateixes característiques del primer que jugaren els mateixos bàndols al camp de l'Avenc. Una primera part completament favorable a l'Avenc, quant a quantitat i qualitat de joc i una segona en que la potencia dels camps s'imposà definitivament deixant a l'adversari la «satisfacció» de contemplar el propi desastre.

Amb empat a un gol finí el primer temps. D'una passada precisa d'en Samitier a l'Alcantara, aconseguí aquest el primer gol d'un xut ras creuat. Gairebé immediatament, en una escapada brillant de l'Avenc, hi ha una confusió entre el porter i la defensa barcelonista, aprofitant-la en Coca per a marcar el gol d'empat, magnífic d'execució.

Els set marcats pels vencedors en la segona part no foren per aquest ordre. El primer, l'entra l'Alcantara rematant una centrada màgica d'en Sagi. El segon, el marca en Planas de «penalty». D'una passada d'en Torralba, en Gràcia introduí el tercer. Magnífic centre d'en Piera que de «bolca» recull en Martínez, marcant el quart. El cinquè i sisè són

REGATES A VELA

El nou Comitè del Club Marítim
El nou Comitè del Club Marítim té projectada, ultra la regata del dia 26 del corrent, en obsequi a l'esquadra anglesa, la celebració de la Copa Dato, per als dies 5, 12 i 19 de març.

Aquesta serà pels balandres de la sèrie internacional de sis metres, classificant-se per arribades anyalment, essent condició precisa el guanyar-la dos anys seguits o tres alterns per a la possessió definitiva. També per l'abril ens prepara una regata d'hispanics, patronejats per senyors.

REGATES CLASSIFICACIO

El diumenge es van fer unes regates a terra, organitzades pel Club Marítim per a la classificació de voga-dors, fent-se amb canots i iols a dos remers i timoner, sobre el trajecte de 1.000 i 1.500 metres, respectivament.

Heu's aquí els resultats:
Canots. — Primers: Castellví i Mateos; timoner, Cuadrada, en 6' 30". Segons: J. i G. Giannoni; timoner, Fou, en 7' 30".

Iols. — Primers: Galceran i Luna; timoner, Margarit, en 7' 23". Segons: Gomis i Coll; timoner, Lluç, en 7' 29".

EL CLUB MARITIM

La Junta Directiva del R. Club Marítim de Barcelona, fent ús de les facultats que li va conferir l'acord pres en junta general ordinària celebrada per l'esmentada entitat el dia 29 del passat gener, relativa a la creació d'un tribut de 50 pessetes sobre els drets d'entrada, ha disposat aplicar l'esmentat tribut des del dia primer del vinent març, ultra les 50 pessetes corresponents que en concepte d'entrada es venen pagant actualment.

Excursionisme

ELS ESPORTS D'HIVERN DE LUCHON

La Secció d'Esports de Muntanya del Centre Excursionista de Catalunya organitza una visita a Luchon, amb l'objecte de presentar els Condors d'Esports d'Hivern, que tindran lloc a les esplèndides pistes de Superbagnères, del 26 de febrer al 2 de març.

El dia assenyalat per a la sortida és el dissabte, dia 25 de febrer, a la tarda, estant de retorn a Barcelona el matí del dijous gras, dia 2 de març.

La Secció ha aconseguit importants rebatxes, tant sobre els preus dels Hotels com en els ferrocarrils, la qual cosa permetrà de fer l'excursió amb un cost molt moderat.

Queda oberta la inscripció a l'estatge del Centre, Paradís, 10, i es tancarà per tot el dia 16.

A la dita entitat facilitaran tota mena de detalls, pregant als qui desitgin concórrer-hi que se serveixin inscriure's al més aviat possible, per tal de permetre els treballs d'organització.

G. E. SEMPRE AMUNT

El Grup Excursionista Sempre Amunt ha canviat el seu local al carrer de la Lluna, 14, segon.

En la reunió celebrada s'ha aprovat la següent junta.

President, Domènec Zapata; secretari, Tomàs Teixidó; vice-secretari, Pere Gómez; tresorer, Josep Santandreu; vocals, Francesc Sagrera i Miquel Domínguez; cap d'excursions, Pere Zarzuelo.

Barreja

PILOTA BASCA

El diumenge va començar al Frontó Comtal, per segon cop, el campionat de la present temporada de la R. S. d'E. B., amb els següents resultats:

Germans Bo, vermells, guanyen a Balet-Olamendi, per 14 punts, i després Ferrer-Rovira a Isidre Pons-Palmada, per dos tantes, després d'igualar a 38, i apuntant-se la victòria gràcies a dues saques esplèndides d'En Ferrer. Els dos davanters rivalitzaren a fer-ho bé, i En Palmada va jugar sempre net, resultant un partit de gran nivell i molt aplaudit amb justícia.

CORREDISSOS

La gestió ministerial d'En Cambó

El que diuen els diaris de Madrid

D'El Debate:

EL CREDITO PUBLICO EN ESPAÑA. — MANIFESTACIONES ELOCUENTES. — No hemos visto hasta hoy (día 8) en la prensa madrileña más que una breve y escueta noticia acerca de la importantísima operación de crédito relacionada con el vencimiento, al día 4 del actual, de las obligaciones del Tesoro por la formidable suma de 1.356 millones de pesetas.

En cambio, seguimos viendo en periódicos de Madrid y de provincias apreciaciones lastimosas y truculentas sobre la situación financiera de nuestro país, y en particular sobre la de la Hacienda del Estado. En la casi totalidad de los periódicos hallamos estampados los mismos conceptos depresivos, que sirven de base a un solo y común augurio: el augurio de la bancarrota. Algún periódico convierte el augurio en realidad actual y afirma rotundamente que la Hacienda española está en quiebra.

La prensa extranjera recoge estos juicios, e impresionada por ellos anuncia los suyos, todavía, si cabe, más terroríficos, presentando a España, como lo hemos leído hace pocos días, sumida en la miseria y envuelta en problemas angustiosos que paralizan toda la vida nacional.

Pero, por fortuna, el público capitalista, que no sólo está mejor informado y orientado, sino que, además, es el verdadero defensor en estas cuestiones, opina de modo distinto al de la prensa aludida, y en cada ocasión oportuna se encarga de rectificar, con la eficacia de su acción positiva, las opiniones inconscultas y arbitrarias puestas en circulación. Así ahora, una vez más.

De los 1.356 millones de pesetas en obligaciones del Tesoro vencidas el día 4, sólo por 45 millones se ha solicitado el reembolso. La partida más gruesa — 768 millones — ha sido la destinada al canje por obligaciones a dos años de plazo. El resto — 543 millones — ha sido a las nuevas obligaciones a tres meses fecha. ¿Puede darse manifestación más elocuente de confianza pública en la situación del Tesoro y en la marcha financiera del Estado?

Claro es que la significación de los hombres que ocupan el Poder entra por mucho en esta evidente demostración del crédito público; y de ello importa tomar nota para que la opinión nacional no se llame a engaño el día en que, eventualmente, se sintiera defraudada en sus esperanzas sobre la continuidad y mejora de la presente situación financiera por la actuación de otros gobernantes. Con un Gobierno apto y acreditado, los problemas de la Hacienda se resuelven fácilmente, en cuanto la solución sea asequible. Y este es el caso que hoy ofrece nuestro país.

Los prestigios del Gabinete Maura y la habilidad del señor Cambó han fructificado espléndidamente en el campo financiero, que a ello se presta por estar abonado y en condiciones de fertilidad. Los resultados palpables sorprenden aun a las personas mejor enteradas, y confunden a los augures catastróficos.

El balance semanal del Banco de España, cuya lectura recomendaba el señor Cambó a los señores diputados, indicaba el 4 del corriente un saldo, a favor del Tesoro público, de «800 millones» de pesetas. ¿Cabe mayor holgura en la caja fiscal?

Y el saldo acreedor de las cuentas corrientes particulares sumaba 1.048 millones de pesetas. De suerte que el dinero flotante para las necesidades monetarias de las empresas privadas tampoco escasea.

Y, mientras tanto, la circulación de los billetes, después de tanto como se ha hablado de inflación actual y venidera, no pasa de 4.224 millones, hallándose respaldada esta suma por un encaje-oro de 2.516 millones, y por un encaje-plata de 628 millones.

Todavía más. El cambio internacional de la peseta, al que también se le auguraba por los jerifalcos una depresión constante, se levanta en nuestro favor cotizando el dólar a 6'35 y la libra esterlina a 27'87; lo cual quiere decir que ni aquí ni en el extranjero la opinión del comercio, de la Banca, de la Bolsa, de la especulación, en suma, del mundo financiero, coincide precisamente con la de la prensa que insufla el espíritu derrotista.

Y esa prensa, no en su totalidad, per sí en fracción importante, es la que enseña a las naciones de Ha-

ciendas verdaderamente averiadas, como la francesa, en que se registra oficialmente una cifra de la deuda pública que asciende a «328.000 millones».

Ramón de OLASCOAGA

De «La Acción»:

LOS PROBLEMAS ECONOMICOS. — LA OBRA DEL SEÑOR CAMBÓ. — Al entrar ayer en el Consejo de ministros el de Gracia y Justicia, señor Francos Rodríguez, dijo lo siguiente:

«Aunque hemos ya aprobado varios proyectos del ministro de Hacienda, la tarea es muy larga y muy pesada. Es asombroso el trabajo que ha hecho el señor Cambó. Yo no comprendo cómo puede traer a nuestra deliberación tantas cosas, tan importantes y tan acabadas. Se ha impuesto el señor Cambó tal cantidad de trabajo, que no entiendo de dónde saca el tiempo para poder realizarlo.»

En efecto: según nuestras noticias, la obra del señor Cambó produce asombro por el esfuerzo que representa, no sólo de trabajo material, sino de labor intelectual intensísima. Sólo un hombre tan preparado y de tan extraordinaria capacidad como el ilustre ministro de Hacienda puede permitirse el lujo de confeccionar en poco tiempo quince o veinte proyectos, todos acabados y perfeccionados, todos con explicación clara de lo que significan y representan, y con desenvolvimiento y articulación que permiten presentarlos inmediatamente a las Cortes.

No hemos de trazar aquí el índice de esos proyectos, entre otras razones, porque no queremos incurrir en error; pero sí podemos decir que algunos de ellos abordan cuestiones trascendentales, que desde hace muchos años estamos queriendo resolver, sin que nadie se atreva a poner mano en ellos, a pesar de haber sido reconocida la urgencia.

El relativo a las Haciendas locales, en el que se desliga en absoluto a las Diputaciones y Ayuntamientos de sus relaciones económicas con el Estado, recabando para éste las cargas que le son pecuniarias, y haciendo desaparecer el contingente provincial, representa una honda transformación de la vida española.

Dice «La Voz» que «un político, refiriéndose a este asunto, ha dicho que si el señor Cambó consigue que sea aprobado este proyecto habrá producido en la vida política de España una revolución más honda y eficaz que la «Gloriosa», por privar al caciquismo de la mejor y más terrible de sus armas.»

Coincide nuestra apreciación con la del personaje que así se expresa, porque eso equivale a dar vida propia a las Haciendas locales, que son base firmísima de la economía y de la prosperidad de la nación.

No es menos importante el proyecto de arrendamientos, que evita la ocultación y la confabulación, y no son de menor cuantía los que se refieren al Timbre y el de giros de los productos.

Otros proyectos, que castigan los excesos del lujo, que acaban con despilfarros y corruptelas vergonzosas de nuestra administración pública y con baladronadas de nuestra política lleva en la cartera el señor Cambó.

El juicio que esta obra merece lo ha formulado el señor conde de Romanones en las siguientes palabras, que anoche publicó el «Heraldo de Madrid»:

«Conocía hace algún tiempo todos esos proyectos del señor Cambó, que, por su tendencia, han de ser comentados con verdadero apasionamiento; pero había guardado reserva sobre ellos por si ello le convenía al señor Cambó.»

Son diez y ocho los proyectos que pudieramos llamar suntuarios del señor ministro de Hacienda, porque, contra la suntuosidad y el lujo van principalmente encaminados y es indiscutible que tienen una orientación verdaderamente liberal, que debemos aplaudir todos los hombres de las izquierdas. A mi me parecen muy bien esos proyectos, y ni mi voto ni el de mis amigos habría de faltarles para su aprobación.

Ahora bien, esto no es obstáculo para que yo juzgue que no obstante el espíritu de sacrificio que ha de animar a todos los representantes del país, los proyectos serán combatidos por determinados elementos. Sin embargo, yo no me cansaré de repetir que esos proyectos, que ya co-

nocia, tienen una orientación verdaderamente liberal.»

No creemos que importe que los proyectos miren hacia la izquierda o hacia la derecha. Lo que importa es que sean justos y convenientes y se ajusten a las modalidades de los tiempos modernos.

Que van a ser muy combatidos los proyectos del señor Cambó? ¡Que duda cabe! Lo están siendo ya, aun por los que no los conocen, pero los presidentes. La resistencia a toda innovación económica ha sido siempre formidable. El interés, aun el ilicito, el inhumano, el que representa una constante provocación, una ofensa al derecho de los hombres y hasta una contradicción de los principios religiosos, se defiende con bravura. Pero España está comida por las corruptelas, por los privilegios, por las desenfrenadas ambiciones, y todo eso debe ser atacado vigorosamente hasta poner las cosas en un plano de equidad y de justicia, que quite pretexto a las orientaciones de los explotados y vencidos.

Esa obra han de realizarla las mismas derechas, si quieren prevalecer y dar la sensación de clases capacitadas para gobernar en los tiempos actuales, sin que la tempestad las barra y las aniquile.

La obra del señor Cambó tiene un aspecto social y otro fiscal. No sabemos a cuál atribuirle mayor importancia.

Antes de combatirlos piensen todos en ambas significaciones, miren al mundo y hagan examen de conciencia.»

De «La Epoca»:

«HACIENDAS LOCALES

Ayer comenzó el Consejo de ministros el estudio a fondo de los proyectos del ministro de Hacienda, y va a ser un mal camino para llegar a cosa de provecho el que los periódicos comiencen a «hacerle la cama» al señor Cambó, divulgando la discusión de sus proyectos y preparando un ambiente de hostilidad anterior al conocimiento exacto de todo ello.

Así leemos que tal cosa no servirá para nada, que, cual otra, envuelve tales o cuales daños, y que ni una sola podrá sacarse de las Cortes, ni con violencia ni sin ella. ¿Será eso realmente un modo de servir al interés público?

No conocemos el procedimiento por donde el señor Cambó se propone llegar a la reforma de las Haciendas locales; pero con la finalidad, como podremos estar en desacuerdo los que cien veces hemos hablado de ello como de una apremiantísima necesidad, no solamente económica, sino también política?

Cuando el señor Maura estuvo a punto de promulgar su gran reforma de la Administración local, dejó aparte lo concerniente a las Haciendas locales. El señor Maura entendía que mientras no se saneara la Administración no era lícito poner en sus manos nuevos recursos, que difícilmente podría emplear para el bien. En rigor, la tesis del actual presidente del Consejo de Ministros podía haber sido, con idéntico razonamiento impugnado, diciendo que de nada serviría la reforma de la Administración local mientras no se reformase el modo de ser cívico de los españoles, lo mismo en la órbita municipal que en la nacional.

Porque esa es, en todas estas cosas, la verdadera fuerza motriz, la cuestión verdaderamente fundamental. Sin espíritu ciudadano, serán ineficaces cuantas reformas se aporten a la organización y funcionamiento del Estado. Sin espíritu municipal, no habrá reforma de la Administración local que sea fecunda. Si para hacer algo por la una o por la otra esfera de la vida pública hemos de esperar a que surja ese espíritu de ciudadanos de una nación o de vecinos de un Municipio, ya podemos echarnos a dormir.

El cupo de Consumos y el contingente provincial han sido los instrumentos de dominación caciquil por excelencia. La capital de la nación o la capital de la provincia, han conducido con tales hilos la vida y la independencia política de los Ayuntamientos y de los pueblos. Desaparecido ya en casi toda España el cupo de Consumos, la supresión del contingente provincial será una verdadera obra de manumisión municipal.

Si esa es la base de la reforma del señor Cambó, hemos de aplaudirla fervorosamente, en principio, aunque reservándonos para el conocimiento de las maneras y detalles de ejecución.

Pero, hoy por hoy, el aspecto más interesante del Consejo de ayer, es el político, que comentamos en las primeras palabras de este artículo. Es difícil el empeño que a las Cortes lleva el Gobierno, sobre todo por lo tarde que va a comparecer ante ellas; pero el empeño se hará totalmente inútil si el propio Gabinete va a la obra en el estado de espíritu que acreditan las referencias que comentamos.

D'El Ejército Español:

LA TRIBUTACION. — Ha llegado el momento del sacrificio general, a juzgar por lo que se trató ayer en el Consejo de ministros. Hasta ahora, desde la guerra, el sacrificio único exigido al ciudadano español era el que representaba la campaña de África. Unos ciudadanos lo sentían en sus hogares; pero son muchos los que no llegaban a sentirlo. Y ahora no; ahora, el sacrificio va a ser de orden económico, del que afecta al bolsillo — lo que Leroy-Beaulieu llamaba ingeniosamente «sistema nervioso» —, pero va a ser general. No habrá ciudadano que no lo sienta.

A valiente se dice que alcanzan los nuevos impuestos creados por el señor Cambó, y en ellos los hay de todas clases, de los suntuarios, que atacarán a la vanidad de los privilegiados y de los grandes, que se extenderán a todas partes. El sacrificio económico será, pues, total.

Pero así, que ya estamos viendo formar el frente contra esa obra orgánica del ministro de Hacienda. Será buena o mala, porque cuando no es conocida, sino en su enunciación, resulta temerario juzgarla; pero lo que no puede ser, lo que no debe ser, es que la obra sea combatida porque sí.

No hay Estado en el que los ciudadanos no estén sometidos a duros sacrificios. Hasta el 70 por 100, tipo casi confiscado, ha llegado alguna tributación en Inglaterra; y de cómo está gravado el ciudadano francés no hay para qué hablar.

Es necesario que nos hagamos cargo de las circunstancias, y quienes tuvieron los años de vacas gordas durante la guerra — no fueron ciertamente Juan del Pueblo ni Juan Soldado — acepten ahora los años de vacas flacas. Es hora de que el Tesoro español se reconstituya.

La nivelación del Presupuesto es el alto en la inflación fiduciaria, y, por consiguiente, en la carestía de la vida. Podrá aceptarse entonces una disminución de salarios y sueldos, la producción será mayor y el bienestar lo será también. Unos años de sacrificios engendraran otros de satisfacción. Eso es preciso, y hágalo el señor Cambó, o hágalo quien quiera, las clases adineradas están en el deber de prestarle su apoyo.

¿Sucedirá así, o una vez más triunfará el egoísmo privado sobre el interés nacional? En las Cortes se despejará la incógnita.

Anuncis oficials

JUNTA DEL PORT DE BARCELONA

Acordat per aquesta Junta d'Arrendament en pública subhasta del quiosc número 10, situat al m. 1 del Dipòsit i destinat a la venda de begudes i flambres, s'anuncia que tindrà lloc la dita subhasta el dia 10 del pròxim mes de març, a les dotze del matí, al local de la Secretaria-Comptaduria d'aquesta Junta, situat al pis principal de l'edifici, estatge de la mateixa, a la plaça de la Pau, segons les Bases i Condicions que en la pròpia Secretaria estaran de manifest tots els dies feiners, a les hores de despatx.

Les proposicions hauran de presentar-se en plec tancat, ajustades a l'adjunt model, esteses en paper sellat d'una peseta i acompanyades de la còpia personal del proponent i del resguard acreditatiu d'haver-se fet el dipòsit previngut per a pendre part a la subhasta.

Barcelona 9 de febrer de 1922.
El vice-president, Ròmul Bosch i Alsina. El secretari-comptador, M. Creus.

MODEL DE PROPOSICIO

Don..., veí de..., habitant al carrer de..., núm..., pis..., ben enterat del plec de Bases i Condicions per a l'arrendament en pública subhasta del quiosc número 10, instal·lat al moll del Dipòsit d'aquest port, s'obliga al compliment de les mateixes en totes ses parts, i ofereix per l'arrendament del dit quiosc la quantitat (en lletres) de pessetes anuals (Data i firma del proponent.)

NOTICIES DE L'ESTRANGER

La ciutat de Salé

Els seus Sants i les seves hortes

(Notes breus de viatge)

Hi ha a Salé dos sants moros als quals jo, àdhuc i essent cristià, professo un profund respecte, de la qual rot, per tal que el baró just i discret ha d'esser respectat i venerat per les seves virtuts, sigui la que sigui la seva fe.

Un d'aquests sants és Sidi Ahmed Ben Achir. Davant de la seva Kubba (tomba) acuden en la festa del Moud (commemorativa de la naixença del Profeta) nombrosos fidels.

Aquest Ben Achir era un asceta que vivia a mitjan segle XIV, ço és, en els temps de l'anarquia castellana (guerra entre don Pere i don Enric), quan Aragó ja dominava el Mediterrani occidental. Portugal no havia encara iniciat la seva expansió oceànica, i florí el regne granadí, essent la seva capital la més populosa, culta i rica ciutat de la Península. Eren els temps en què Yusuf I (Josep I) i Mohammed V aixecaven i completaven monuments com l'Alhambra i es voltaven de poetes i de savis, com Mahomed Ben el Jettib, Ben Jaldun i Ben Batuta, l'insigne i oblidat geògraf tangerí, un dels millors viatgers de tots els segles.

Recordem, de passada, que tot aquest esplendor és producte de l'apetit civilitzador de la raça berberisca, car berberiscos eren els sobirans nasarites, la seva cort, i hispano-berberisc el seu poble. I tornem al nostre Ben Achir.

La fama de les seves virtuts arribà fins al soldà Abú Inane, un dels més poderosos i capaçs de la dinastia merinida (també berberisca com el regne granadí), el qual regnà de 1348 a 1468, i fou gran protector de les lletres i de les arts.

Volgué el monarca visitar el sant home, però el sant home no volgué rebre el monarca, i, per més que aquest féu, mai no aconseguí vèncer la resistència de l'asceta, al qual les hores corteses no somrien, prova, altrament, de la seva discreció i virtut.

El monarca, que, segons contes orals, era discret, no volgué que a esser-ho el guanyés Ben Achir, i, per bé que apenat de veure's en desaire, exclamà un dia davant dels seus corsaris:

— Ben Achir és sens dubte algun dels Sants de Déu, car l'envolta d'un val perquè jo no el vegi.

No ens tramet la història notícia del que els cortesans contestaren al rei, però, essent el sobirà discret i bo (almenys en aquest cas), és de suposar un cert grau de discreció en aquella, car els reis volien sempre de gent a la seva imatge i semblança.

II

L'altre sant salentí, al qual vaig visitar fou Sidi Ben Hasim. Era de la tribu lebal de Llé, posseïdor de la més recòndita i apartada del nord del Marroc, pertanyent, com quasi totes les tribus, a la branca «masmuda», la més antiga, segons crec haver dit, de les berberisques. Com que cada vegada que els seus enemics de les tribus properes, se n'alegrava, per la qual cosa l'acusava asprament la seva consciència, car aquella alegria, a causa del vessament de sang, era una ofensa a la religió, deixà les seves apartades muntanyes i vingué a establir-se a Salé.

Aquí el vingueren a cercar els seus compatriotes, pregant-li que tornés a la cabila, però, per més que l'instaren, no pogueren aconseguir-ho.

Els respongué d'aquesta manera: «Se n'anà al mar i hi omplí una galleda, que deixà a terra. Acabat els féu aquesta pregunta:

— Podeu explicar-me perquè aquesta aigua que heu vist tan agitada es troba ara completament tranquil·la?

— Perquè l'has retirada de la mar — li respongueren.

— Tantu res — els va dir — L'exili sossega i purifica.

Els de Llé van entendre-ho i se'n tornaren a llur terra sense el sant, el qual traspasà molt de temps després, estimat i respectat de tothom.

Sidi Ben Asun visqué quasi tres se-

gles després de Ben Achir. Els entos fixen la seva mort en 1604.

Per aquesta època, ja havien estat expulsats, i quasi exterminats, els musulmans a Espanya. Mancava expulsar els darrers moriscos, error que cometé Felip III dos anys després de la mort de Sidi Ben Hasim. Havien desaparegut del tron marroquí els Beni-Morinos, i llurs successors, els Beni-Uatas, gent flua que s'humiliava davant dels cristians. Però la reacció musulmica cobrava noves forces entre els berberiscos saharis (una vegada més, car del Sahara sortiren també els almoravides) i avançant des del Sud vingué a Marrakeix, i arribà a Fez (1548), proclamant la guerra santa. L'afavoriren les circumstàncies. Dels cristians, uns, els portuguesos, estaven entretinguts en el saqueig de l'Orient i la conquesta del Brasil; i d'altres, els castellans, se n'havien anat a Amèrica, atrets per les mines de Mèxic i del Perú, o estaven complicats en aventures europees amb Carles V, el sobirà al qual la Història parlatina tradicional quasi divinilitza, i del qual la posteritat ben informada (jo crec que som tres o quatre els que formem aquesta posteritat) renega com d'un dels monarques espanyols que més mal han fet a la nació.

Llàstima que no se n'anés uns quants anys abans a la soledat de Yuste!

Sidi Ben Hasim té un «museu» o sigui, un romiatge, al qual en certs dies de l'any acut molta gent. És el patró dels viatgers, i en qualsevol moment el visiten els que van a emprendre una expedició, la vetlla de la partença.

Deixen damunt del cenotafi uns palets de color diferent i disposats de certa manera, és a dir, en l'ordre que prefereixen. Si a l'endemà els troben en ordre diferent és bon senyal; si els troben en el mateix, és dolent.

Per no haver consultat el sant, vaig sortir de Salé a la badia i m'edevingué durant el viatge el que contare qualsevol dia.

III

Havem passat agraïdosament per la història, recollint ací i allà el fruit saborós (tan saborós com ignora!) de les seves ensenyances. Recorrem ara els jardins i hortes de Salé, plens de flors odoroses i d'uberrimes fruites i hortalisses.

Les primeres cases de la ciutat, aixecades, com ja vaig contar, per espanyols, probablement cordobesos, es perdien entre el ramatge dels arbres fruiters. Per bé que la població anava creixent, no desaparegueren els jardins i les hortes, molt estimats dels salentins, com en general ho són dels marroquins, els quals diuen (els molt barbares!) que les tres coses que alegren el cor són l'aigua corrent, la verdor i una obra d'art!

A l'abrigall de les muralles han romàs unes 60 hectàries que les aigües

d'un rierol fertilitzen. A cada banda del corrent, hi ha el terreny dividit en trossos de 9 peus d'ample, i a cada dues parcel·les s'hi obre un petit canal per on llisca l'aigua. Cada set peus, aquestes parcel·les estan tallades per una faixa de terra que s'anomena una mico damunt del sol, formant-se d'aquesta manera quadros de nou peus per set. Per adobar-los, els cobren de femta i després remouen bé la terra. Feta la sembra, i recobert el gra lleugerament amb un pal que passen per la superfície, posen en els petits canals femta ben polvoritzada, i en acabat hi deixen córrer l'aigua, la qual escampa aquella pols fecundant, deixant-ne coberta la terra. Cada tres dies, cap al tard, reguen d'aquesta manera.

Produïxen, les hortes salentines, patates, pebrots, escarxofes, cardis, batates, tomàtocs, cols, cebes, faves, naps, julivert i gran varietat de riquíssims melons i cindries. Produïxen també excel·lentment la vinya pels voltants de Salé i tenen fama els seus raïms moscatells.

Però, demés de comparats, els salentins són, com llurs veïns els «rabaties» (habitants de Rabat), industrials actius i d'aptituds artístiques molt notables.

En parlaré un altre dia, car avui ja no em resta espai per a fer-ho.

Gonzal de REPARAZ

Tànger, febrer de 1922.

Actitud dels nacionalistes indis

Paris, 13. — Telegrafien de Bombai que el líder nacionalista Gandhi ha abandonat temporàriament la política preconitzada de desobediència civil.

El secretari i secretari adjunt del Comitè del Congrés panindià han estat condemnats per les autoritats britàniques a 18 mesos de presó. — Havas.

Bombai, 13. — El cap nacionalista, senyor Gandhi, ha publicat una rèplica al comunicat del Govern de la Índia. Insisteix que el dit Govern ha adoptat mesures de repressió que són il·legals.

Enumera els casos de maltractament a persones i de pillatge, i declara que aquests excessos s'han produït en nombroses províncies, sobrepasant en inhumanitat al que es féu a Punjab. Gandhi afegeix que si es troba la més petita exageració en les al·legacions, ho reconeixerà públicament, encara que espere poder provar la veracitat del que diu, davant d'un tribunal imparcial que no tingui relacions amb el Govern de la Índia. — Havas.

Liquidació d'una Companyia d'assegurances de Londres

Paris, 13. — Telegrafien a «Le Journal», des de Londres, que, segons el «Sunday Times», una important companyia d'assegurances contra incendis entraria aviat en liquidació. El passiu sembla que és superior a vint milions. Les obligacions d'aquesta companyia i d'altres societats dirigides pel president d'aquesta es creu que passaran a l'estranger en una quantitat superior a dos cents milions de francs. — Havas.

La coronació de Pius XI

Roma, 13. — Ahir tingué lloc la solemníssima coronació del nou Sant Pare, estant amb aquest motiu durant tot el dia de festa la capital.

Des de primera hora del matí la plaça de Sant Pere estava plena d'extraordinària multitud. En obrir-se les portes de la basílica la multitud es precipità a l'interior, creient que no baixaven de cinquanta mil persones les que aconseguiren entrar al temple.

El Pontífex, revestit de pontifical, pujà al tinell, rebent primerament l'homenatge de l'arxiprest de la Basílica de Sant Pere i dels capitulars, que li besaren el peu. Seguidament Pius XI passà a la capella de les Relíquies, on resà una estona.

El Pontífex ocupà després la cadira gestatòria a l'altar de Sant Gregori, on s'organitzà la comitiva. Al centre figuraven els bisbes i arquebisbes presents a l'acte, seguint els bisbes i arquebisbes orientals, venint després els cardenals i prínceps pontificis. El Sant Pare, ocupant la cadira gestatòria, estava voltat dels seus cambrers vestits de capa i espasa, i dels escuders pontificis. Vuit votants de la firma sostenien el doser.

Seguien dos protonotaris apostòlics, dos auditors de la Rota, els auditors de Cambra i els majordoms regents de la Cancelleria i els generals de les ordres religioses. Tancava la marxa la guàrdia suïssa.

L'espectacle era meravellós en desfilant per la nau central de la basílica.

A la nau de l'esquerra, a l'altar de Sant Gregori, el Sant Pare rebé l'homenatge d'obediència de tots els cardenals, dirigint-se després en la cadira gestatòria a l'altar pontifical, on Pius XI resà una missa assistit per un cardenal prevere i dos cardenals diaques.

Terminada la missa, en la qual actuaren els chors de la Capella Sistina, el Sant Pare, sota tàlem, fou portat a la capella de la Confessió, on el segon cardenal diaca retirà del cap del pontífex la mitra, imposant-li la tiara, i repetint-se l'homenatge del Sacre Col·legi.

Seguidament S. S. sortí al balcó exterior de la basílica, beneint els fidels mentre les tropes presentaven armes. — Havas.

Roma, 13. — A la solemne cerimònia de la coronació de Pius XI hi han assistit, ultra les personalitats ja esmentades: els membres de la família Ratti, tot el Cos diplomàtic acreditat prop de la Santa Seu, el patriciat romà, representants de l'ordre de Malta i nombrosíssims dignataris i personalitats de diverses corporacions. — Havas.

Els incidents de l'Ulster

Paris, 13. — Al Journal li telegrafien de Londres que un grup de soldats de l'exèrcit republicà d'Irlanda, proveïts d'armes, atacaren a la regió de la frontera del comtat de Monaghan un destacament de gendarmes de l'Ulster. Resultaren alguns gendarmes ferits, cinc d'ells mortalment. El cap del destacament republicà ha resultat mort. — Havas.

Belfast, 13. — S'han produït noves col·lisions entre irlandesos i ulsterians, registrant-se dos morts i un ferit.

Han arribat de Dublín al comtat de Monaghan alguns emissaris, amb l'objecte de tractar de la llibertat dels ulsterians recentment segregats. — Havas.

Belfast, 13. — El Govern britànic ha telegrafiat a sir James Craig que estan disposades les tropes que sol·licità per a marxar on faci falta. — Havas.

Dublín, 13. — El començament de la campanya electoral s'assembla per una gran demostració dels republicans contra el partit de l'Estat lliure d'Irlanda.

El líder irlandès De Valera ha declarat que els republicans no estan de cap manera compromesos pel tractat de Londres. — Havas.

Prossegueix la vaga al Sud d'Àfrica

Johannesburg, 13. — En reunió celebrada ahir, a la qual assistiren més de cinc mil vagues, s'acordà amb gran entusiasme continuar la vaga. — Havas.

Banc Hipotecari d'Espanya

Agent: EMILI CARRASCO. - Rambla de Canaletes, 3, segon (hi ha ascensor). - Telèfon 2596 A

El Banc presta sobre finques rústiques i urbanes de la capital i fora de la capital. Els seus préstecs són amortitzables a voluntat de l'hipotecant, concertant-se de 5 a 5 anys. Un préstec amb el Banc resulta a la seva liquidació un interès d'un 4 1/2 a 5 per 100. No es troben gravats per l'impost d'utilitats.

Finalitat social dels préstecs del Banc

Permeten augmentar les rendes reformant les finques. Estimula les nobles ansies de millorament. Redueix a la impotència la indigna tasca dels usurers. Un préstec amb el Banc dignifica; puix no és cap vergonya ni desastre.

La nostra tasca consisteix

A examinar la titulació gratuïtament i aconsellar el que en justícia procedeix perquè l'hipotecant no perdi el temps i el diner. En els préstecs sobre construccions, la nostra orientació és basada en pressupostos veritat i plànols adequats, a les necessitats del qui ens honra visitant aquesta casa amb tal objecte. No ha de pagar res per plànols i pressupostos. No es compromet a res pels treballs que es faia per a orientar-lo.

La nostra organització és presidida per una activitat en son grau màxim. Les diferències entre els nostres clients i nosaltres no existeixen. Procurem atraure; mai allunyar a qui ens visita, per a sol·licitar un préstec, millorar la seva finca o sols desitjar conèixer la noble finalitat dels préstecs del Banc Hipotecari d'Espanya.

DESPATX de 9 a 1 i de 4 a dos quarts de vuit - Dies de pagament: Tots els feiners, de 9 a 11

La Veu de Catalunya

DIARI NACIONALISTA CATALA D'AVISOS I NOTIDIES

Dilluns, 13 de febrer de 1923

Les Idees i les Imatges

UN NATTIER

Acolorit, perfumat i saborós com un albercoc, alhora; intel·ligent, vívid i irònic com un paràgraf de Diderot. Tal ens apar el retrat de la infantesa Louise-Elisabeth (nòm. 7 del catàleg), d'una senyoriola col·lecció particular inaugurada, de poc, en les Galeries Lafayette.

Ben Segle d'ivertir i ben Nattier, aquest quadre.

Ben amarat, sobre tot, d'aquella gràcia-qualitat i d'aquella gràcia-defecte tan característiques, i tan escaients, de l'art pictural francès...

JOSEP MARIA JUNOY

La festa de Santa Eulàlia

Ahí se celebra, amb molta solemnitat, a la Catedral, la festa de Santa Eulàlia, Compadrona d'aquesta ciutat.

Ofici de pontifical el nostre Prelat, doctor Guillemet, assistit d'alguns capellans.

Sota la direcció del Rnd. Vifas, es cantà una missa a dos cors, i ocupà la sagrada càtedra el Rnd. P. Josep Pijuan, de la Companyia de Jesús, el qual glossà la paràbola de les deu verges, en la qual basà el panegíric de Santa Eulàlia, heroïna en la confessió de la fe cristiana davant un jutge inic i guanyant la immortalitat pel martiri, perquè la fe ha d'ésser confessada públicament i vivificada per les obres.

Després de l'Ofici s'organitzà la processó de la Santa, que recorregué el trajecte d'anys anteriors.

Tant a l'Ofici com a la processó hi assistí una comissió de l'Ajuntament.

En la funció de la tarda, el canonge doctor Faura, apolant-se en una epístola de Sant Pau, predicà sobre la necessitat de córrer acceleradament a la recerca de la felicitat eterna per la fe, que és el que va fer Santa Eulàlia, la devoció de la qual recomana en gran manera.

La Catedral estigué molt concorreguda durant el dia.

Generalitat

EL CONSELL PERMANENT

El Consell Permanent, en les seves últimes reunions, resolgué els expedients dels camins i ponts que, en principi, s'havien inclòs en el pla-selecció d'obres a construir amb càrrec a pressupostos immediats.

D'acord amb les bases establertes s'havia exigít de tots els municipis interessats en cada obra les condicions següents: Cessió gratuïta de terrenys, cooperació als estudis, haver satisfet totes les obligacions corresponents a l'últim exercici econòmic, i, en determinats casos, el pagament d'una quantitat en metàl·lic.

El fet de córrer eh un sol expedient la manca de compromisos relatius a cessió de terreny i a cooperació econòmica, a la vegada que el defecte de no trobar-se al corrent de pagaments algun dels municipis per a complir les condicions relatives a cessió de terrenys i cooperació econòmica ha estat suficient per a determinar una exclusió definitiva.

Però com sigui que en el pla-selecció es comprenen camins que tenen un interès general de coordinació del sistema de comunicacions de Catalunya, la Mancomunitat no ha renunciat a construir-los per la sola circumstància que un municipi afectat, però tal vegada no interessat per la construcció, hagi deixat d'adoptar els acords exigits.

El fet de trobar-se un Municipi en descobert amb la Mancomunitat, no ha estat considerat com a motiu d'exclusió definitiva, sinó com a motiu d'ajornament indefinit. Amb aquesta solució, la Mancomunitat no vulnera les seves normes, ja que resulta sempre que no pot ser construïda cap obra si els Ajuntaments no estan al corrent de pagaments i que per altra part s'estimula així als pobles a complir llurs obligacions.

Com a resultat d'aquestes deliberacions, el Consell deixà definitivament aprovat el seu pla-selecció d'o-

L'actualitat social

DETENCIONS A MANRESA

Com a conseqüència de les gestions que ve realitzant la policia, el dissabte últim foren detinguts a Manresa els següents individus, dels quals la policia té aquestes referències.

Vicens Serra Prats, de 38 anys, mestre de l'escola laica «Amor y Cultura» i director del moviment social de l'Alt Llobregat, cuidant-se de les cotitzacions per al Sindicat únic a la comarca i dedicant-se demés a donar conferències clandestines de caràcter comunista i inculcant idees anarquistes als nois que van a la seva escola del poble de Navas.

Antoni Riera Camprubí, teixidor, ex-president del Sindicat únic de l'art textil. En fer-se tancar aquest Sindicat, tement ésser detingut, va fugir del poble, estant amagat a la muntanya i marxant després a Tarragona, on estigué treballant.

Domènec Fitó Gangonell, de 36 anys, manobra, ex-president del Sindicat del ram de construcció i representant de la Confederació regional del Treball. Durant el locut últim pregonava l'incendi de fàbriques i tallers de Sallent.

Pere Arderius Pujol, de 36 anys, jornaler, fou delegat del Sindicat únic i processat per cobrar quotes.

Ignasi Siquellas Molas, de 18 anys, flequer, fou processat per excitació a la rebel·lió. En l'actualitat treballava a casa del seu pare, estant constantment mesclat amb l'element sindicalista de Manresa per a portar i dur notícies.

Joan Pujol Planas, de 40 anys, tintorer. Aquest individu és anarquista i té amistat íntima amb Vicens Sánchez Martínez, processat per cobrar quotes. Se sap que actualment és a València, a casa dels seus pares. En ésser conduït el Pujol a la presó va fugir, vaient-se obligats els agents que l'acompanyaven a disparar per atemoritzar-lo, tenint la desgràcia de ferir-lo a una cama, pel qual fou conduït a l'Hospital, quedant vigilat per la guàrdia civil. De la lluita sostinguda amb ell, resulta amb una lesió de pronòstic reservat a la mà esquerra, produïda per mossegada, un dels agents que el custodien.

bres, que per a l'esdevenidor constituirà el programa de construccions a realitzar amb càrrec a pressupostos immediats i ve a substituir, unificant-les i depurant-les, les anomenades «relacions d'urgents» i les llistes d'obres compreses en els antics contractes signats entre les Diputacions catalanes i l'Estat. Així mateix servirà de base per a formalitzar els nous contractes que entre l'Estat i la Mancomunitat, que precisen com a resultat dels concursos III i IV de subvencions i anticips.

El dit pla-selecció comprèn 132 obres.

UN CURSET D'AGRICULTURA

El President de la Cooperativa Agrícola de Martorell, ha enviat al senyor President de la Mancomunitat un telegrama agraïnt-li el curset d'agricultura celebrat en aquella població i donant-li compte de l'èxit que aquest ha assolit.

Anit passada, va tornar en automòbil, procedent de Montblanch, el president senyor Puig i Cadafalch, després d'haver assistit a les festes que se van celebrar en aquella població i que ressenyem en altre lloc del present número.

El sometent del districte VIII

Al pati de l'Asil Duran se celebrà ahir el mati la revista reglamentària del Sometent del Districte VIII. A les deu del mati començaren a afuir a l'espaiós local del carrer de Granada els sometentistes i persones invitades, entre les quals figuraven moltes senyores que, amb llur presència, volgueren de passada donar més brillantor a l'acte i significar llurs simpaties als que, sense estimul de cap premi i sols per a mantenir l'ordre a la ciutat, s'han armat i dediquen algunes hores del descans al dit altruista fi.

A les onze del mati arribà el capità general senyor Olaguer Feliu, acompanyat dels seus ajudants, del

diaven. Per aquest fet s'instruïren diligències i es trameteren al Jutjat d'instrucció del partit.

També han estat detinguts, quedant a l'Hospital per estar malalts: Tomàs Marcelino, secretari general del Sindicat únic, el qual, en l'actualitat, es dedicava a fer una intensa propaganda a favor d'aquest i a fer pujar les quotes de cotització, quotes que ell mateix s'encarregava de cobrar, havent-se-li ocupat gran quantitat de documents que demostraven la seva actuació en els conflictes socials.

Agapit Bacardí Puig Secanell, de 36 anys, sindicalista d'acció, penat en causa sobre cobrament de quotes, i en l'actualitat processat pel mateix delicte. Era delegat del Sindicat únic a l'Alt Llobregat.

Francesc Bacardí Puig, de 43 anys, cambrer, el qual es dedicava a recaptar quotes per al Sindicat. En atenció de tenir la seva dona greument malalta se'l deixà en llibertat, amb l'obligació de presentar-se diàriament.

Conduïts a aquesta capital, el Vicens Serra Prats, Antoni Riera Camprubí, Domènec Fitó Gangonell, Pere Arderius Pujol i Ignasi Siquellas Molas, han ingressat a la presó cel·lular per suspensió de garanties.

CONFLICTE SOLUCIONAT

Amb la intervenció del delegat de qüestions socials, senyor Rosselló, ha quedat solucionat un conflicte que hi havia a la fundició Pallarès, motivat per haver estat acomiadats 20 obrers.

ELS PELLAIRES

Avui havien de reunir-se els pellaires amb el senyor Rosselló per a cercar la fórmula per evitar l'haver de despatxar gent en les èpoques de poca feina.

RECLAMACIO

Un soldat llicenciat de Melilla que estava de dependent a un establiment d'ultramaris del Passeig de Sant Joan, ha presentat una reclamació contra l'amo perquè havent-li promès que li guardaria la plaça quan tornés del servei militar, ara no li compleix la promesa.

secretari del Govern civil i d'un oficial de marina, dirigint-se al pati de l'Asil, on havia de celebrar-se la missa de campanya. Al dit pati s'havia aixecat un artístic altar amb la imatge de Montserrat, Patrona de Catalunya i a la vegada dels Sometents.

Acabada la missa, els sometentistes formaren a l'esmentat pati, passant revista el capità general i les altres autoritats. Després de la revista, aquell imposà la medalla de Beneficència al caporal del districte don César Campillos. El general Olaguer pronuncià algunes paraules laudatòries per a l'agraciat, del qual digué que era acreditor de tal recompensa perquè gràcies al seu valor i constància s'havien evitat molts aldarulls en els luctuosos temps que tots recordem. Seguidament els sometentistes desfilaron davant les autoritats.

A l'acte, ultra els sometentistes, que eren en nombre d'uns 900, hi assistiren: en representació de l'alcalde, el regidor Sr. Nonell; el comandant general dels Sometents, general Pereyra; el caporal del partit del pla, don Eusebi Bertrand; el sots-caporal del partit, senyor Miracle, per trobar-se absent el caporal senyor Bertran i Mustu; tots els caporals i sots-caporals dels Sometents dels altres districtes d'aquesta ciutat i nombrosos invitats.

Terminada la desfílada, o sia la festa oficial, els sometentistes obsequiaren els presents amb un «lunch» en una de les sales del dit Asil.

Desgràcia a Cubelles

En un tren procedent de Sant Vicenç ha estat portat aquest mati a l'estació de França. Pere Marencó Toribio, de 22 anys, de Jaén, el qual, a les quatre de la matinada, era a l'estació de Cubelles, on l'ha agafat un tren amputant-li les cames.

Al dispensari de l'estació de Barcelona li ha estat feta la primera cura i després ha estat portat a l'Hospital de la Santa Creu.

El governador i la majoria de l'Ajuntament

L'INCIDENT ESTA SOLUCIONAT

Al Govern civil ens ha estat facilitada la nota següent:

«A conseqüència del artículo publicat en LA VEU DE CATALUNYA del dia 9 del actual, per el qual se sintió molestado el Sr. Gobernador, envió este una carta al Sr. Alcalde, que, en síntesis decía que, cuando en repetidas ocasiones é insidiosamente se había hecho circular noticias relativas a la animosidad de los elementos regionalistas del Ayuntamiento contra el Sr. Gobernador, éste lo había desmentido rápida y absolutamente requiriendo a la prensa para que así lo hiciera constar. Y que, a consecuencia del mentado artículo en que se aludía a la mayoría regionalista, rogaba al Sr. Alcalde recabase de la citada mayoría una rectificación completa en el citado periódico, para obrar en consecuencia.

La susodicha carta del Sr. Gobernador la entregó el Sr. Alcalde a la mayoría regionalista, la cual, por mediación de su jefe, Sr. Maynés, contestó al Sr. Alcalde, el cual la transmitió al Sr. Gobernador, diciendo que, después de haber consultado el parecer de la mayoría municipal, que fué de absoluta unanimidad, el artículo publicado en LA VEU DE CATALUNYA és de carácter político y en él no tiene la menor intervención la mayoría consistorial; no comprendiendo dicha mayoría cual rectificación se les pide en el punto concreto de las relaciones entre el Gobierno civil y ella, yuesto que, según afirma, en el citado artículo, nada se atribuye a la mayoría, por lo cual no podía esta rectificarlo. Añade la carta que la animosidad de que se habla, quien debiera negarla es el Sr. Gobernador.

Tales son los hechos ocurridos y las gestiones practicadas para conseguir la olución de este asunto satisfactoriamente; debiendo hacer constar que

el Sr. Gobernador, como se indica al principio, nunca sintió animosidad contra el Ayuntamiento; quedando por lo tanto solucionado este incidente.»

Un diari local va posar en boca d'un amic del governador l'afirmació feta per aquest, de que en cas de deixar el càrrec posaria en llibertat tots els presos governatius sindicalistes.

El governador, que no ha rebut avui els periodistes, els ha fet dir pel senyor Luengo que mai per mai havia dit semblant cosa.

Catalunya enfora

PARIS

La Direcció de la important revista literària i artística de París, «Le Monde Nouveau» obrirà en les seves columnes una «rubrica» o secció trimestral dedicada a les lletres catalanes. Aquesta secció ha estat confiada a l'illustrat crític francès M. Albert Schneeberger, qui, com és sabut, ha acabat no fa gaire una Antologia de Poetes Catalans, d'imminent publicació.

M. Albert Schneeberger inaugurarà les seves tasques a «Le Monde Nouveau» amb un article sobre la poesia catalana, que s'anuncia per al número de la revista que ha d'aparèixer el 15 d'aquest febrer. Després, les cròniques sobre lletres catalanes seran trimestrals. Els autors o editors que desitgin trametre llurs obres perquè la referida secció se'n faci eco, hauran d'enviar-ne dos exemplars a la redacció de l'esmentada revista, 42, Boulevard Raspail, París.

NOUS RETOLS EN CATALA

Plaça de Catalunya, xamfrà Portal de l'Àngel. S'hi acaba de posar gran retol artístic del Xampany Emporium.

Les festes catalanesques de Montblanch

GRANDIOSA MANIFESTACIÓ DE SIMPATIA AL PRESIDENT DE CATALUNYA

Anar a una població de Catalunya arborada pel patriotisme que es manifesta amb festes de calent català, és sempre cosa agraïda; però ho resulta molt més quan la població és una vila com Montblanch, on la Història, l'Art i la fidelitat a l'esperit de Catalunya estan d'acord per a donar-li un ambient del tot propici a les manifestacions de catalanitat.

Per això han tingut un èxit remarcable les festes celebrades.

El dissabte, per ordre de l'alcalde, En Jaume Foguet, es feu un pregó relatiu, convidant els veïns a rebre el President de Catalunya, En Josep Puig i Cadafalch.

Aquest arribà amb el tren de dos quarts d'onze de la nit, acompanyat del secretari de la Mancomunitat, senyor Sans i Buigas, del mestre de Cerimonies senyor Utrillo i del secretari particular del President, senyor Cunill.

Anaren a Vallà per a rebre el senyor President, l'alcalde, senyor Foguet, i els senyors don Josep Chaparro, don Josep Vendrell i don Joan Poblet, representants de l'Orfeó Montblanch, Jovenut Nacionalista i periòdic «Nova Conca».

A l'estació de Valls fou saludat per molts entusiastes catalans, al cap dels quals anava el senyor Montserrat Cuadrada, ex-president de la Diputació de Tarragona.

A Montblanch fou rebut per l'Ajuntament en corporació, les autoritats i representants de les entitats i corporacions, tots els quals havien sortit solemnement de Casa la Vila.

Als voltants de l'estació hi havia una gran gentada. No cal dir que hi havia la Jovenut Nacionalista amb la seva senyera.

En arribar al tren, esclataren forts i generals aplaudiments i visques al President de Catalunya.

La comitiva es dirigí a Casa la Vila. Totes les cases tenien brancals i finestres plens de gent, que saludava el pas del senyor Puig i Cadafalch. En arribar a la sala de sessions, el senyor alcalde endreçà al President un curt i afectuós parlament de salutació, agraïnt-li que hagués vingut a honorar la vila, president les festes d'aquests dies.

El senyor President contestà saludant les autoritats i tots els reunits.

Mossèn Pau Queralt li oferí el primer exemplar del llibre «Montblanquines», de l'escriptor de la vila En Josep Conangla i Fontanilles, el qual manté molt alts els prestigis de Catalunya a Cuba i recorda sempre les coses de Montblanch. El llibre és imprès a la casa Requesens, i és el primer que ha estat compost a Montblanch.

Després d'agrair el present, el senyor Puig i Cadafalch anà a la casa sumptuosa del ferm catalanista En Ferran Chaparro, l'hisendat que tant proves té donades d'amor a les coses de Catalunya i d'atenció als seus homes representatius, en la qual casa es tenia preparat l'estatge del President.

LA BENEDICCIÓ DE LA SENYERA

Ahí, diumenge, arribaren a Montblanch molts alcaldes i ajuntaments de la comarca; així com de Tarragona, Reus, Valls, Santa Coloma, etc., els quals anaren a complimentar el President.

Les autoritats, corporacions i una gentada immensa, es dirigiren al Santuari de la Mare de Déu de la Serra, on havia de beneir-se la senyera.

El senyor President i sos acompanyants, ocuparen un lloc distingit al presbiteri i l'espaïosa església s'omplí d'una gran gentada.

Celebrà la missa el senyor plebà arxiprest, doctor don Josep Vinyes. Durant la missa, l'Orfeó cantà l'«Ave Maria», de Victòria.

Després de la missa, mossèn Pau Queralt feu la benedicció solenne de la senyera. Actuaren de padrins la distingida senyora donya Joana Cluana de Ribera i el senyor President de Catalunya, i, després, anaren a besar la patrona del Santuari.

Seguidament, des de la portalada del Santuari, feu l'ofertment de la senyera, en nom dels montblanquins absents de la vila, el culte i entusiasta llibreter de Barcelona N'Antoni Palau i Dolcet, autor del llibre «La Conca de Barberà». Pronuncià un curt i encertat parlament apropiat a l'acte.

Seguidament, el secretari de la Jo-

ventut Nacionalista, el jove En Josep Maria Poblet, en nom de l'Orfeó, agraïx la senyera amb un eloquantíssim i fogós parlament que anuncia en ell tot un orador.

Diu que l'Orfeó Montblanch rep ayu la seva consagració, amb la senyera, de mans dels montblanquins que, encara que lluny de nosaltres, demostren estar compenetrats amb la nostra obra. «El padrinatge de la senyera ens demostra el camí que hem de seguir, perquè sintetitzen els dos grans amors de la nostra obra: l'amor a Montblanch i l'amor a Catalunya».

La padrina, la qual està lligada amb nosaltres per amistat, ens significa l'amor a Montblanch, i el padri ens sintetitza autoritzadament l'amor a Catalunya.

Es una aspiració nostra aixecar el nivell de cultura de la vila, que voldríem veure tan alta com en aquells temps que aquí venien els reis de Catalunya.

Aquesta consideració que ens demostra el poble de Montblanch, ens fa estimar més les nostres cançons, les quals tenen la fortalesa de les nostres muntanyes i la serenitat de la nostra mar.

Nosaltres seguirem la nostra ruta ascensional, confortats, amb l'esguard serè, i la rialla a flor de llavis.

Grans aplaudiments han recollit les paraules dels senyors Palau i Poblet.

HOMENATGE A EN PRAT DE LA RIBA

DISCURS D'EN PUIG I CADAFALCH

Seguidament, la gentada es dirigeix cap a la plaça, tota ella plena de les remembrances dels grans temps de Catalunya. Pel camí, es van cantant «Els Segadors» i es victoreja Catalunya i son President.

El senyor alcalde expressa la satisfacció del compliment d'un deute envers la memòria d'En Prat de la Riba.

En morir aquest, l'Ajuntament de Montblanch fou el primer que acordà honorar la seva memòria. Ara ho compleix, donant el seu nom a la plaça major de la vila. Agraïx a En Puig i Cadafalch l'haver vingut a presidir les festes. Quan el nostre poble tingui el nivell de cultura i patriotisme que es mereix, vers el qual va pujant, serà cosa fàcil assolir la llibertat de Catalunya.

El President, senyor Puig i Cadafalch, descobreix la làpida entre els aplaudiments generals, l'Orfeó canta «Els Segadors», ressonen els visques i es fa un silenci sepulcral en tots els àmbits de la plaça, veient que el president va a parlar.

«La retolació d'una plaça en llengua pròpia — comença dient — sembla un fet banal, però fent-ho nosaltres demostrem que retornem a l'esperit dels temps gloriosos».

Sense l'ús de la llengua pròpia, un poble no existeix espiritualment, cosa encara pitjor que ésser esclau. «Poble que a llengua cobra, — es recorda a si mateix, — deia el lama d'un poeta».

En Prat va saber donar-nos la consciència que érem un poble i fer-nos recobrar el coneixement del passat, retornant sobre nosaltres mateixos i sabent el que som.

Abans érem com un apèndix de la vida d'altres pobles. El nostre dret encara hi figura, com un apèndix. La nostra llengua era tractada com un dialecte, el nostre Art era desconegut i la nostra terra era només com un tros de món sense personalitat.

Com si no existissin les pedres de les antigues ciutats, com si les genealogies d'altres temps s'haguessin estroncat, totes les coses nostres eren ambaçades i desconegudes.

Però En Prat estudià l'existència de la nostra «etnos» damunt la terra i la revelà per a tot hom en unes pàgines sintètiques, que eren com l'esbós d'un altre llibre complet i definitiu, que satisfés les nostres necessitats de conèixer-nos.

Ara, retornada Catalunya a la coexistència d'ella mateixa, especialment per obra d'En Prat, vostres feu bé de donar son nom a la plaça. Ell posà el germen, que després ha florit en aquesta creixença.

Una il·l·lustració dels nostres clams perquè tingués estat la nostra aspiració de poble que vol viure sa vida en forma apropiada i justa, creava un organisme administratiu, sense pensar que pogués tenir gaire transcendència, però En Prat hi infongué son esperit, que era un reflectiment de

l'esperit de Catalunya, i l'organisme administratiu tingué una vida espiritual poixant i catalaníssima.

La llei donà l'ossamenta, i En Prat, com digué el profeta, li infongué vida, li donà una llei orgànica, i Catalunya sentí que es recobrava.

Nosaltres som ara la llavor del que serem, i en la sembrada i cultura d'aquesta llavor hi ha l'obra d'En Prat. Que la bandera que ell enlairava ens guïi, que son nom ens adoctriï».

En acabar la seva improvisació el senyor Puig i Cadafalch, se senten forts visques al President, a En Prat de la Riba i a En Puig i Cadafalch, els quals ressonen per la plaça atapeïda de gernació.

Després l'alcalde posa a la senyera de l'Orfeó una llacada que li ofereix l'Ajuntament. Diu que ella serà una mostra de solidaritat entre el Municipi i l'Orfeó, el qual, arreu on vagi a cantar cançons patriòtiques, portarà el pensament de tot el poble montblanchí.

OFRENA DEL PORTAL DE BOVE

A la sala de sessions de l'Ajuntament es feu la donació del «Portal de Bove», que l'il·lustre patrie En Josep Maria Rendé i la seva esposa ofereixen a la Mancomunitat, perquè tingui cura de la conservació d'aquella notable obra, mostra de l'art militar en l'Edat Mitjana.

Es llegeix l'escriptura, redactada en català, la qual fa història del portal, i el senyor Rendé, en nom de la seva esposa, propietària de la torre, saluda el senyor President, i exposa com el portal, seguint les vicissituds naturals en els temps de la decadència catalana, anà a mans particulars, escament-se ésser bons guardadors de l'obra d'art, els quals saberen conservar-lo.

Ara, entenent que és de bons catalans cooperar a la restauració de Catalunya i els seus vells monuments, ofereixen a la Mancomunitat perquè hi faci enjar la bandera catalana, clamant al cel per la llibertat de Catalunya.

El senyor Puig i Cadafalch agraïx l'ofrena del Portal, la qual resulta com un símbol, puix una vila donant un portal fa una mena de submissió, més d'agrair quan es voluntaria.

Explica la bellesa artística de Montblanch, evocant la seva figura quan tingués restaurades senzillament les seves muralles i els altres monuments artístics.

«Dins la nostra modestia, seria un centre de turisme, com ho són Carcassona, Alghes Mortes, Nuremberg, etc.»

Aquesta restauració artística fóra el símbol de la restauració moral i patriòtica, que tots desitgem i procurem».

Després d'aquest acte, anem a dinar, el qual és servit amb tot encert a l'espaiós teatre de la Jovenut Nacionalista.

No cal dir que el temps passà agraïdament, i els amics de tota la comarca referim llurs amistats, s'assenyalen dels respectius projectes per a la intensificació del catalanisme i treure'n els profits morals i materials que el poble pot esperar-ne.

Seguidament, anem a casa del bon patrie don Ferran Chaparro, en la qual s'estatja el senyor President, acomodant-lo afectuosament les principals personalitats de la vila.

EL CONCERT DE L'ORFEÓ MONTBLANCHI — CONSELLS DEL MESTRE MILLET

Cap al vespre arribà el mestre Millet. Els entusiastes montblanquins l'acompanyaren a fer una visita ràpida als notables monuments de la vila, on mossèn Pau Queralt, entusiasta català de cor i aplegat arqueòleg, el qual té son lloc natural d'acció i mestratge en una vila artística i patriòtica, anà explicant les bel·leses de les pedres montblanquines i les esperances de llur restauració.

Després de sopar anem al concert de l'Orfeó Montblanchí. L'espaiós Teatre de la Jovenut Nacionalista s'omplí de gom a gom; concorren-hi les més distingides famílies de Montblanch. L'Orfeó, dirigit pel mestre Vendrell, descabdellà un llarg programa, cantant molt encertadament composicions religioses i catalanes.

El mestre Millet els donà la mostra de consideració, que ells agraïren efusivament, de dirigir el «Cant de la Senyera». El teatre retrunyia d'apla-

liments en acabar el creador de l'Orfeó Català de dirigir el jove Orfeó que donava son primer gran concert.

En un intermèdi, una senyoreta, en nom de totes les altres de Montblanch, ofert una llacada a la Senyera, i l'entusiasta alcalde senyor Foguet, al·ludint al cant que els havia compost el jove poeta montblanchí En Josep Maria Poblet, digué que l'Orfeó enlairaria la senyera «amb braç fort i resolut», com tots els catalans, per assolir el que tots desitgem.

Seguidament els patries senyors Chaparro, Poblet i Serret, tres dels catalanistes que han mantingut el foc sagrat fins arribar a l'abrandament d'avui, acompanyaren el mestre Millet, qui volia dirigir la paraula als orfeonistes. En mig d'un silenci sepulcral el mestre Millet feu l'elogi de festes patriòtiques com la que se celebrava, les quals són com la recreació en mig de la nostra vida intensa.

Explica la seva doctrina artística referent al paper que deuen jugar els Orfeons en la renaixença de Catalunya.

Cultura

ELS EX-ALUMNES DE LA UNIVERSITAT INDUSTRIAL

S'han convocat tots els ex-alumnes que han cursat els estudis complets en alguna de les Escoles de la Universitat Industrial, a una reunió que tindrà lloc el dissabte, dia 18 del mes que som, a les sis de la tarda, a la sala de l'Associació d'Estudiants de la Universitat Nova.

L'objecte de la reunió és la proposició i discussió d'un estatut per a la creació de l'Associació d'ex-alumnes de la Universitat, agrupació que els aplegui tots sense distinció d'Escola, a part que dins d'aquesta agrupament es classifiquin en tants grups com Escoles existeixen dins la Universitat.

S'ha pregat als que no puguin assistir-hi per retenir-los llurs tasques fora de la capital i simpatitzin amb la idea, d'enviar per escrit llur adhesió.

La Junta auxiliar administrativa de l'Escola Espanyola de Tenerife, instal·lada a la Universitat Industrial, ha quedat constituïda en la forma següent:

President, don Just Gatius; vice-president, don Lluís Isamat; tresorer, don Josep Juncà; comptador, don Lluís Gran; secretari, don Antoni Riera; vocals: don Carles de Carral, don Esteve Pont, don Rafel Turro, don Miquel Trullas i don August de Rull, aquest últim en representació del Patronat de l'Escola Industrial.

El proper dia 17, a les deu de la vetlla, el president de la Federació de Mestres oficials de Catalunya, don J. Barceló i Matas, donarà, al local de l'Ateneu Empordanès, carrer del Pi, 11, una interessantíssima conferència, desenvolupant el tema: «De cultura catalana. Escoles i Mestres».

Pel ministeri d'Instrucció pública i Belles Arts ha estat comunicada a la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis l'aprovació per R. O. de les mutualitats o caixes escolars de previsió que l'esmentada Caixa té establertes a diverses poblacions de Catalunya i Balears i amt els noms següents:

«Santa Balbina», de Barcelona.

«Nostra Senyora del Miracle», de Guixà; «Sant Antoni de Pàdua» i «Verge dels Dolors», d'Omells de Nogaià; «L'Esdevenidor Borgenc», de Mont Carmel; «L'Estalvi» i «L'Estalvi infantil», de Borges Blanques; «Sant Isidre», de Muntant (Tots); «L'esdevenidor de la infantesa», d'Erinyà; «Verge de la Pau», de Monclar (Donzell); «Verge de les Soges», de Bellvís; «Verge del Calme» i «Paulina», de Montellà; «Margarida», de Mollerussa; «Flor del Pireneu», d'Espot; «Nostra Senyora de l'Hort» i «La infantesa», de Sant Llorenç dels Morunys; i «La Verge de la Mir», d'Escarçà.

«Santa Eulàlia de Banyeres», de Banyeres.

«Infantívol» de Sineu; «L'esdevenidor», de Palma de Mallorca; «Santa Anna», de Moscard (Selva); «Sant Gaietà» i «La Previsió», de Lluçmañes; «Nostra Senyora de Gràcia»,

de donà els consells a propòsit per assolir la perfecció artística i musical, i feu una xarrososa exposició del que és el cant «vibració de la carn i de l'esperit».

Aquest enfilall de consells que el mestre Millet donà als orfeonistes i que aquests rebaren amb l'atenció deguda a l'il·lustrat home d'art i de pàtria, fou escoltat amb una atenció extraordinària en joves i nòies que feia bores no s'havien aixecat de la cadira.

Després del concert s'organitzà un ball de sardanes, i aquella jovenut, que havia anat al Santuari de la Serra, i després, ballant o cantant, havia estat tot el dia en moviment, en cara tingué delit per sardanejar fins a les tres de la matinada, al so de la col·la «La Principal del Camp», la qual, malgrat el poc temps que fa que és formada, ha acreditat sobrerament la fama de bons músics dels elements que la integren, ja coneguts per llur actuació fentora de bon gust musical a totes aquelles comarques i que, ara han volgut completar llur actuació constituint una excel·lent col·la com les empordaneses.

«Pensa en demà», «Sant Josep», «Verge del Carme» i «La previsió és vida», de Mahó; «La Santelimentina» i «Maria Auxiliadora», de Sant Climent; «La Immaculada» i «Flor de Lis», de Sant Lluís; «Educació i Estalvi» i «Infantesa Previsora», de Vilacalles.

En l'última sessió celebrada per l'Acadèmia d'Higiene de Catalunya el doctor don Eudard Xalabarder, va desenvolupar el tema: «L'obra de Granicher en la lluita contra la tuberculosi. Possibilitat i mitjans d'implantar-la en gran escala a Catalunya».

Van intervenir en la discussió de tan interessant tema els doctors Vila Cufer, Teixidor, Solel, Rifa, Amador i López, acordant-se el nomenament d'una comissió composta dels doctors Xalabarder, Vila Cufer, Solel, Pedrals i Amador, per efectuar els estudis preliminars per portar a cap l'obra proposada pel doctor Xalabarder i portar-la a l'Acadèmia per a la seva discussió.

La campanya del Marroc

PER ALS CAPELLANS SOLDATS

A benefici dels fills de la població incorporats a l'exèrcit d'operacions del Marroc, s'ha efectuat a Gualmet una capta, presidida per les autoritats, en la qual van postular la digna mestressa senyoreta Hugas, acompanyada d'altres senyoretes de la localitat, obtenint una esplèndida col·lecta, per la qual cosa, tant elles com els elements de la banda de música, que contribuïren al major llum de la festa, rebieren moltes felicitacions.

Cinquena llista de subscripció a favor dels capellans soldats del Marroc, oberta per Foment de Pietat Catalana.

Suma anterior, 8.138 pessetes. — Rebut d'un enginyer, 25; de l'il·lustre Josep Dachs, 5; de don Ramon Duran (per 200 misses), 600; de donya Rosa Terradas, 100; del reverend A. P. (7 misses), 21; del reverend F. T. (10 misses), 30; de don Ramon d'Abadal (8 misses), 50; del reverend Joan Casanovas (5 misses), 15; d'un senyor rector, 15; dels reverends Enric i Josep Paradedà (10 misses), 30. — Total, 9.019 pessetes.

Enviades en trameses anteriors, pes setes 5.489; trametiment actual, pes setes 3.631.

LA FULLA DEL DILLUNS

La «Fulla Oficial» d'avui publica el següent:

«Alt Comissari Espanya al Marroc comunica no haver ocorregut novetat en territoris de Melilla, Ceuta, Tetuàn i Larraix».

Les notícies que comuniquen els governadors civils acusen tranquil·litat completa, amb la sola excepció d'haver estat agredida, per un grup, al poble de La Magdalena, província de León, una parella de la guàrdia civil, la qual es va veure obligada a defensar-se, resultant tres paisans ferits.

DARRERES INFORMACIONS

APROVACIÓ DELS NOUS ARANZELS

PENINSULA

LA SITUACIÓ DEL TRESOR

Madrid, 13, 2 tarda.
Al ministeri de Finances han facilitat la següent nota:

Si la situació de la Hisenda de l'Estat dista molt d'ésser brillant i precisa un gran esforç tributari per a posar-la en normalitat, l'opinió pública es mostra disposada a realitzar l'esforç.

D'ella són prova patent algunes dades que és convenient que el públic coneixi.

En vèncer el dia 4 del corrent els 1.350 milions en obligacions a tres mesos, sols 45 milions acudiren al reembors, i més de 767 milions optaren pel canvi en obligacions a dos anys.

En virtut d'aquesta operació, la Tresoreria espanyola queda en la següent situació:

Obligacions a tres mesos (títols que per la seva naturalesa no ofereixen cap perill de que acudeixin en quantitat apreciable al reembors): 544 milions.

Obligacions a sis mesos: Queden en circulació 296 milions. Nom única resta dels 1.350 milions que vengueren al primer de gener.

Obligacions a dos anys: 1.737 milions.

La preferència del públic per les obligacions a dos anys i la cotització amb un bon nombre d'usuaris a nous, amb el públic té plena confiança en que es realitzin l'esforç tributari que permet normalitzar la situació de la Hisenda i procedir a la definitiva consolidació del Deute del Tresor.

Altres símptoma més eloqüent i profundament consolador és la millora persistent de la valor de la pesseta al mercat internacional.

En els últims dies d'agost, la valor de l'or, en relació amb la pesseta, rebassà el tipus de 149 per 100.

En els últims dies de setembre baixà a 147,49 per 100.

En els últims dies d'octubre, 145,81 per 100.

En els últims dies de novembre fou de 140,91 per 100.

En els últims dies de desembre fou de 139,32 per 100.

I en els últims dies de gener únicament de 128,55 per 100.

Això vol dir que en el transcurs de cinc mesos la pesseta ha guanyat quasi la meitat a que havia arribat a la relació amb l'or.

Altres fet convingut per notar i és l'estabilització al voltant de la xifra de 4.300 milions en que es manté la circulació fiduciària des del mes de setembre.

Per bastants anys que la circulació fiduciària augmenta constantment i progressiva.

L'últim trimestre és el primer, des de fa bastants anys que expressa una contenció en l'augment, quan precisament en aquest últim semestre els pagaments del Tresor i els desnivells en relació amb els ingressos han arribat a xifres que no havien estat mai alcançades.

S'ha de cridar també l'atenció sobre el fet que el Deute interior de l'Estat, que en els últims anys venia sofrint una baixa lenta però constant, contradicció de l'augment d'interessos del diner en els últims mesos, quan han tingut lloc les major emissions en obligacions del Tresor que mai s'hagin alcançat al mercat a Espanya, ha mantingut la seva cotització sense benefici oficial per a l'arbitratge, com era de pensar que ocorregués.

Això també indica que no ha estat amb relació de títols existents sino amb l'aportació de nous capitals com han estat ateses les formidables apel·lacions al crèdit que ha hagut de fer el Tresor.

Tots aquests fets indiquen que tant l'estat espanyol com el mercat monetari, internacional, tenen plena fe en que Espanya sabrà afrontar la crisi de la seva Hisenda, i aquesta prova de confiança a tots, però especialment al Govern i a les seves Corts, imposa altíssims deures que indubtablement sabrà complir.

LA «GACETA»

La «Gaceta» publica:
Real Ordre del ministeri de Fi-

ment autoritzant a la societat anònima Olla, de Sant Sebastià, per a l'establiment de la doble línia aèria Madrid-Sant Sebastià.

D'Estat. — Anunciant la forma en que hauran d'anar visats els passaports de súbdits de països neutrals que desgin amar a Constantinoble.

Anunciant que la República d'Àustria s'ha adherit al conveni relatiu a l'establiment d'una estadística comercial internacional.

Anunciant que el «Monitor Oficial» de Romania ha publicat la decisió adoptada per a evitar l'especulació sobre la llei.

Anunciant que el ministre d'Agricultura de Portugal ha prorrogat fins al 28 del mes actual el terme en que es concedeix la llibertat de comerç transcrit per a l'oli estranger amb acidesa inferior a 5 grams.

Anunciant que el ministre de Finances de Portugal ha disposat d'inclosió a l'aranzel de duanes la partida que es menciona.

Real Decret del ministeri de Finances aprovant els aranzels de duanes que es publiquen i disposant començar a regir a les duanes de la península i illes Balears el dia 16 del corrent.

Real Ordre de Finances disposant es crei a la tarifa segona de les unides al reglament de la contribució industrial l'epígraf 56 bis per a la compravenda de sernadures de sur i altres residus de la fabricació del mateix.

ELS ARANZELS

La «Gaceta» publica el següent real decret:

«Senyor:

Per a complir el precepte de la llei de 20 de març d'1906, que disposa en son apartat H de la base quarta que els drets aranzelaris han de ser visats per quinquenis a l'objecte de posar-los en relació amb els valors que antigament servien de base per a la fixació, era necessari procedir a l'estudi de nous aranzels que regel·lin des dels començaments de l'any actual. Les dificultats insuperables que per al aenyalament de valors s'aferriren l'any 1916 obligaren a deixar incomplert el precepte legal i següí regint per al quinqueni de 1917 al 21 l'aranzel de 1912.

La labor de fixació de drets específics dels valors, després d'acabada la guerra mundial, que tan enorme repercussió ha tingut en les economies de tots els pobles, següí oferint les mateixes o majors dificultats que les que tingué en 1916, puix les conseqüències de la lluita armada següí i desgraciadament següí exercint per molt temps una extraordinària influència en les relacions comercials i en els problemes econòmics de totes les nacions.

La instabilitat dels valors obligà l'any 1919 al Govern a sotmetre a la fir made V. M. el Real decret de 20 de novembre, en el qual es disposava que sense tenir en compte les valoracions es preparava un aranzel provisional i que respongués a les necessitats que urgentment es fan sentir al comerç i a la indústria nacional; però les dificultats foren de tal magnitud que arribà una situació apremiant per a l'economia espanyola, sense que, malgrat la tasca feta per la Comissió permanent d'aquell Real decret organitzà algunes mesures fins aconseguir acabar els seus treballs i portar aquestes petites modificacions que en els drets aranzelaris introduí el Real decret de 25 de novembre de 1920, hi hagué la necessitat ineludible de comptar amb un aranzel que servís d'instrument per a tractar amb les nacions tots els convenis que venien en la primera meitat de l'any 1921 i d'això la redacció de l'aranzel que amb caràcter provisional es publicà el dia 7 de maig de 1921 i que regel·lin actualment, i en el qual, prenent-se com a base el que quasi totes les mercaderies havien duplicat llur valor, des de la data de publicació de l'aranzel anterior, es doblaren els drets de la majoria de partides, amb l'objecte de posar-les en relació amb l'augment del seu valor.

I per aprofitar les dades aportades a la Comissió permanent de la Junta d'aranzels i valoracions, encarregada pel Real decret de 20 de novembre de 1919 de l'estudi d'un nou aranzel amb nova nomenclatura, a l'objecte de procurar el desdoblament de partides que comprenien diversos articles

de molt diferent valor, i augmentant el nombre d'elles fins a crear en realitat unes classes aranzelaries que estessin en relació amb l'extraordinari desenvolupament que havien arribat en la nostra patria les indústries siderúrgica, metal·lúrgiques i químiques, i permetent utilitzar els coneixements i treballs acumulats es disposà que l'aranzel que com a provisional es preparava prengué caràcter més definitiu que pogués ésser el que per precepte de la llei de bases aranzelaries hauria de començar a regir a primers del corrent any.

Sense valors estabilitzats, sense relacions exactes entre producció i consum, amb dades deficientes per l'anormalitat de les circumstàncies passades i les actuals, les dificultats per a la confecció de l'aranzel s'augmentaven molt i per a salvar-les i aconseguir en el possible la vida nacional protegint les indústries sense posar una infranquejable barrera al nostre comerç, s'han pres totes les mesures conduents al major encert.

La proposta de la Comissió permanent va ésser sotmesa a una informació pública abans de passar al ple de la Junta d'Aranzels i Valoracions, i l'informe d'aquesta sotmes a un detingut estudi en el si del Govern, que ha dedicat preferent atenció a aquest assumpte, objecte de diverses deliberacions del Consell de ministres.

El Govern ha acceptat la nova classificació de l'aranzel, que acusa una indubtable perfecció sobre els anteriors, i aplaudeix la tasca de la Comissió permanent de la Junta d'Aranzels i Valoracions.

També ha acceptat en llur gran majoria les propostes de drets, però no ha pogut oblidar que l'aranzel, encara que tenint per principal objectiu la defensa dels interessos de la indústria nacional, té també un caràcter fiscal, que no és possible desconèixer, i davant la necessitat apremiant de l'erari públic s'ha vist obligat a elevar el dret de determinades partides que varien articles de renda, amb l'objecte d'arbitrar recursos amb els quals poder atendre el reforç dels ingressos del Tresor.

Respecte de l'aranzel d'exportació, també ha estat objecte de detingut estudi, puix el curt nombre de llurs partides alany a tan quantiosos interessos nacionals que implica transcendència enorme i en fixar el dret ha tingut en compte merament el menys possible aquest interessos i no posar obstacles a l'exportació dels nostres productes, veritablement vener de riquesa per al país i defensa del nostre signe monetari.

També han estat sotmeses al coneixement del Govern diverses mocions relacionades amb l'aranzel, encara que, malgrat enquadrades dintre dels límits de la revisió, les que seran estudiades amb el deteniment que per llur importància mereixen, i bases de futures resolucions.

La instabilitat dels preus de les coses; la possibilitat que durant la vigència de l'aranzel es produïssin importants modificacions en els factors que s'han tingut en compte; la necessitat de defensar la producció nacional de les noves modalitats de competència que l'actual situació de perturbació ha originat i pot originar; la conveniència que el Govern, sense menyspreu dels interessos vi-

tals de la producció espanyola, pot concertar convenis amb altres països; la necessitat d'harmonitzar l'interès de la indústria siderúrgica, que per factors circumstancials i transitoris necessita avui una protecció especial, amb la general conveniència que els preus de uns productes, base de tant manifestacions de l'economia espanyola, no assolixin preus exagerats; tot això aconsella que les disposicions de l'aranzel vinguin completades amb algunes autoritzacions que el Parlament concedeix al Govern per a atendre a les realitats i servir els propòsits que acaben d'indicar-se.

Per això, és propòsit del Govern sotmetre al Parlament, així que es reprenguin les seves deliberacions, un projecte de llei que vingui a donar a aquest aranzel la flexibilitat compatible amb el si primordial que ha de servir, que és el d'assegurar un marge gust de defensa i constituir un estímul per al desenvolupament de la producció espanyola.

Completades en el possible totes les disposicions legals i aïeses amb tota cura i minuciositat les majors garanties d'encert en obra tan complicada i de tan assenyada transcendència, procedeix, a judici del ministeri que sotmetria l'aprovació dels nous aranzels de Duanes; i a l'efecte, d'acord amb el Consell de ministres, té l'honor de sotmetre a l'aprovació de V. M. l'adjunt projecte de Decret.

Madrid, 12 de febrer de 1922.

Senyor: Als RR. PP. de V. M. — Francesc d'A. Cambó i Batlle.

Real decret:

A proposta del ministre de Finances i d'acord amb el Consell de ministres, vinc en decretar el següent: Article primer. — S'aproven els aranzels de Duanes que es publicaran a la «Gaceta de Madrid» i començaran a regir a les Duanes de la Península i illes Balears el dia 16 de febrer de 1922.

Article segon. — Els augmentos de drets que resulten de les modificacions que en l'aranzel s'estableixen no s'aplicaran a les mercaderies pendents de despatx o a les que amb coneixement directe o indirecte en tal de ferrocarril o amb manifest visat pels consuls d'Espanya hagin sortit del punt de procedència de l'estranger abans del dia que entri en vigor aquest aranzel.

Tampoc s'aplicaran els augmentos a les mercaderies que gaudeixin magatzemalge i a les que estiguin en dipòsit i es declarin per al consum dins del termini de cinc dies, a comptar des de la data que l'aranzel s'apliqui.

Article tercer. — Per a les mercaderies denominades de renda compreses a les partides 35 a 42, partida 1.327 i partides 1.375 a 1.388, regiran els nous drets des del dia de la publicació d'aquest Real decret a la «Gaceta» de Madrid, estiguin o no pendents de despatx, en magatzem o dipòsit, o en canvi per a llur importació a Espanya.

Article quart. — Totes les altres mercaderies, els drets de les quals resultin disminuïts, gaudiran, com és natural, d'aquest benefici, encara que es trobin pendents de despatx en magatzem comercial o en dipòsit.

Donat al Palau, a 12 de febrer de 1922. — Alfons. — El ministre de Finances, Francesc d'A. Cambó i Batlle.

EL GOVERNADOR DE BARCELONA

Al ministeri de la Governació han manifestat que a les tres de la tarda el comte de Còello de Portugal havia rebut un telegrama del governador civil de Barcelona dient que «los elementos regionalistas le habían dado una explicación que le había satisfecho y que, por tanto, retiraban la dimisión que tenían presentada él y el Jefe Superior de Policía, general Arleguín».

PEL DRET CATALÀ

El director general dels Registres, senyor Andrade, referint-se en sa conversa d'aquest matí amb els periodistes a l'assumpte de les Notaries de Catalunya, ha dit:

«El senyor Maspons, president de l'Acadèmia de Jurisprudència, i jo, hem celebrat una llarga i cordialíssima conferència sobre les aspiracions dels centres jurídics de la Ciutat Com-

tal en relació amb el Reglament del Notariat.

Hem canviat detingudament impressions sobre els punts principals que exposà el senyor Maspons relacionats amb el problema.

En algun, com el relatiu a la comparència davant del Notari de la dona casada catalana sense assistència del seu marit, com en alguns casos ho consent aquells Legislació, pot dir-se que arribarem a un acord, convenint en fer algunes aclaracions a l'article 243 del nou Reglament.

Altres punts — ha continuat el senyor Andrade — foren objecte de llarga deliberació, com la necessitat sentida a Catalunya, segons el senyor Maspons, de que els notaris coneixin l'idioma català. En aquest punt valga fer veure al dit senyor, sense entrar al fons del problema, que havent passat el nou Reglament al Consell d'Estat perquè en son dia revestís caràcter definitiu, a aquest efecte hauran d'ediligrir-se les peticions concretes que respecte a aquest extrem estimin oportunes les entitats i centres jurídics de Barcelona.

Per últim, en el punt relatiu al programa per a les properes oposicions entre notaris, jo he promès al senyor Maspons que per la meua part, com sempre, el dret català, així com els altres drets forals d'Espanya, tindran en ell l'extensió apropiada i convenient.

NOTES DE GOVERNACIÓ

El ministre de la Governació, en rebre els periodistes, ha facilitat les següents notícies oficials de províncies:

Granada. — Les fàbriques d'electricitat funcionen normalment i la producció de gas continua assegurada pels equips militars.

Continuen les vagues de metal·lúrgics i del ram de la fusta, pacífiques fins ara.

La part dels obrers, suplint el servei els propietaris.

Ha estat ordenada la detenció dels Comités de vaga d'electricistes i gasistes pels freqüents actes de sabotatge que realitzen. També ha estat suspesa la publicació del diari anarquista «Acción Obrera», i detingut el director.

Pontevedra. — Els periodistes «La Libertad» i «La Voz», entre altres, publiquen notícies equivocades sobre conducció de presos menors. Pot V. E. desmentir les dites informacions, tota vegada que per aquest Govern, a proposta de la Inspecció de vigilància, s'ordenà fossin conduïts als pobles de llur respectiva naturalesa, ajustant-se a la R. O. de 8 de gener de 1912 diversos capítols de 17 a 18 anys que al mateix temps començien tota classes de robatoris en aquella ciutat.

Astúria. — Als entusiastes d'aquesta població aterrida, per accident, un avió de les línies Latécoère, sense sofrir dany als tripulants.

Saragossa. — Han arribat a un acord els obrers i patrons de la fabrica de galetes Pàtria.

Victoria. — Per tenir coneixement de que amb motiu de representació aquesta nit al teatre «Las Corsari», els marionetes i llusos es proposaven produir una perturbació d'ordre, valgu adoptar les necessàries precaucions.

En començar la representació, unes 1.300 persones que ocupaven la sala prorrumpiren en aplaudiments, protestant unes 250 que formaven aquestes elements a que abans al·ludeix.

Després d'una estona de cridar començà la violència en el llenguatge, arribant quasi a les mans el públic i els protestants.

A petició del mateix públic hi va intervenir la força, expulsant de la sala 15 o 20 d'ambdós bàndols, que més s'havien distingit en l'agressió.

Acte següí va renèixer la tranquil·litat.

Valgu donar ordre a la guàrdia civil perquè s'apropés al teatre, però no tingué necessitat d'intervenir-hi.

Per acabar aquesta nit la companyia llur actuació en aquesta ciutat no es temen nous incidents.

León. — A La Vecilla va ésser agredit el lloc de la guàrdia civil de la Magdalena. Els guàrdies van fer foc, ferint tres vòms, un dels quals va morir moments després.

BALLS DE DISFRECES

Corbates	Vostà
Camises	és un jove
Guants	elegant
Mitjons	—
Vestits	Vestelxi
Abrics	bé
Gabardines	gastant
	poo

EL DIA

Pla de la Boqueria, n.º 8
(Devant del Liceu) - Barcelona.

Concerts

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Associació de Música «da Camera»

Molt hem d'agrair als organitzadors dels concerts que s'ofereixen als associats de la música «da camera» les dues sessions inoblidables que amb gran encert encomanaren als prestigiosos concertistes George Enesco i Marcel Clampi. Si bé el talent del pianista francès s'havia revelat ja als nostres aficionats amb ocasió darrerament del recital celebrat a l'Intima de Concerts, del violinista Enesco no en teníem altres referències que els elogis que continuament llegim d'ell en la premsa forana. Aquesta vegada els elogis els trobem justíssims, ja que es tracta d'un gran artista posseïdor d'un fort temperament musical. Escoltant l'Enesco no podem menys de recordar el nostre Casals, que així mateix interpreta els grans mestres amb la més admirable senzillesa, exempta de tota «pose», però sentint interiorment l'obra que transmet a l'auditori amb la major intensitat d'expressió i sempre amb el ritme just que li dona vida esplendorosa.

Sense que tingui una gran potència, el violí de l'Enesco és d'un timbre encisador, que llueix sobretot en els «cantables» i en les frases que requereixen una fonda emoció.

Aquest excellent artista va agraïr molt en la interpretació de les peces de Bach, per a violí sol, que digué exquisidament i amb un estil del tot seriós. Sobressortí també en el «Poema» de Chausson, el qual aconseguí despertar, amb l'acurada execució de l'Enesco, un interès extraordinari.

Un èxit més definitiu encara assolí el segon dia interpretant obres de virtuositat com eren «La Folia» de Corelli, «Cançó Lluís XIII i Pavane» de Couperin, que va tenir de repetir, i «Rondó» de Mozart. En aquestes peces i en la composició de Chausson, el talentós violinista fou acompanyat per En Tomás Buxó d'una manera correctíssima.

Les sonates que interpretaren plegats l'Enesco i En Clampi eren de Beethoven, Schumann, Franck i Leken. En les dues darreres, pertanyents a l'escola moderna, trobarem els dos artistes més equilibrats que en les de Beethoven i Schumann, on el piano sona excessivament fort en relació amb la sonoritat delicada del violí. Feta aquesta reserva ens plau d'afegir la perfecció que assoliren els dos temps darrers de la sonata en sol menor de Beethoven, i el «Scherzo» de la de Schumann (op. 105).

En general els dos artistes es comportaren millor, com hem dit, en les dues sonates darrerament esmentades. La de Leken, d'una manera especial, sonà tota ella admirablement; però, pel que deixem ja expressat sobre l'estil de l'Enesco, fou en el moviment lent, com també en el «Recitativo-fantasia», de la sonata de Franck, on excel·lí aquest artista.

En Clampi tingué el primer dia en diverses composicions de Chopin, que

executà amb fàcil mecanisme i bon sentit, però creiem que no fou aquell un dia bo per a ell. Es lluí molt més en el segon concert interpretant un «Preludi i fuga» de Mendelssohn, la «Novel·leta», número 2, de Schumann, i «La Caça», de Liszt. L'execució d'aquestes obres resultà molt polida, amb sonoritats ben enteses i l'expressió ajustada a cada estil. En la folla pàgina schumanniana tingué aquell artista moments del tot felicitos, i a la curiosa producció de Liszt, que no coneixiem encara, sabé donar-li un color molt suggestiu.

L'auditori reconegué, per tant, en el pianista Clampi condicions força lloables. — S.

TEATRE EL DORADO

Orfeo Graciano

Amb l'èxit que de costum corona totes les seves manifestacions artístiques, l'Orfeo Graciano, sota la direcció del mestre Balcells, celebrà ahir al matí el segon concert popular de la tanda que inaugura fa pocs dies.

El programa l'integren solament composicions d'autors estrangers. Sense oferir-ne cap de nova, l'atractiu del concert era prou poderós amb l'audició de les que sovint hem aplaudit al mateix Orfeo, firmades per Wagner, Lassus, Otto, Martini, Ravel, Jannequin, Mendelssohn, Franck, Mozart, Brahms, Saint-Saëns, Lully i Schumann.

Aquestes composicions foren precedides de l'himne de l'Orfeo «Volant la senyera», d'En Balcells; essent demanada a la primera part la repetició de l'exercici «Scherzo» de Martini.

L'èxit ana creixent a la part segona del concert, on la secció de senyores hagué de repetir «Les ballades de Lomont», de César Franck, i les tres seccions plegades el vibrant «Brindis», en forma de cançó, de Mozart. El cor matissà admirablement la bellíssima composició de Saint-Saëns «Calma de nu»; infinites així mateix els orfeonistes gracienses en el formós «Oh, quin bon eco!», de Lassus, l'obra millor executada del programa, el qual acabà amb el conegut i bell «Cris de guerra», de Schumann.

Com és de rigor en aquesta classe de manifestacions, el públic no abandonà la sala sense escoltar a peu dret les valentes posades del nostre himne nacional, que, demés, van haver d'entonar els ardis deixebles del mestre Balcells. — S.

Govern civil

EL PREU DEL CARBO

D'acord els carboners amb el delegat de subvencions, a partir del primer de març el preu del carbó vegetal serà el següent:

Carbó de primera, a 3 pessetes.

Carbó de segona, a 250.

MALLORCA

Les eleccions municipals. — Classe de la nostra llengua. — Els notaris i l'idioma.

Les eleccions municipals celebrades aquí, com a tot arreu d'Espanya, el diumenge passat, es van fer amb tant d'ordre com cenyides foren.

D'una banda lluitava la coalició liberal-conservadora, amplificada fins als reformistes, i de l'altra, la coalició maurista-weyerista. A més a més es presentaven dos candidats reformistes, dos socialistes i un republicà apoliat aquest pel partit liberal.

El resultat de les eleccions fou el següent:

Cinc regidors liberals, o sia tots els que aquest partit presentava; tres conservadors, essent-ne derrotats dos; cinc maurins, derrotant-ne un; dos weyeristes; i un republicà. Total 16, i afegint-n'hi dos (un conservador i un maurista que foren proclamats per l'article 29) resulten els 18 que formen la meitat del nostre Ajuntament.

Quedaren derrotades les candidatures reformista i socialista.

L'Ajuntament quedarà constituït el primer d'abril de la manera següent: 11 regidors liberals (tres d'ells regionalistes), 11 maurins, 8 conservadors, 3 weyeristes, 2 republicans, 1 reformista i 1 socialista; ignorant-se encara com es constituïrà la majoria per a l'elecció del batlle i dels tinentes.

Els amants de la nostra llengua tenim de fa uns quants dies un motiu de profunda satisfacció.

De fa temps, ja benemèrita Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, desitjava que s'establís a les Escoles Normals de Mallorca la classe de la nostra llengua, igual al que existeix en les Normals de la germana Catalunya.

En aquest sentit havia fet algunes gestions que havia portat a cap un fervent patriota i benvolgut amic, però fins ara no havia pogut aconseguir-se.

Suava es va constituir l'Associació Normalista, integrada pels alumnes de l'Escola Normal de Mestres, que va començar la seva actuació per un cicle de conferències i poc després va organitzar un curs gratuït de classes setmanals de la nostra llengua, en la variant del país, que donarà el professor de la dita Escola don Amadeu Viza i Tristany.

La notícia no cal quasi comentarla, ja que el millor elogi d'aquesta és donada; però ens plau consignar aquí la nostra més coral felicitació a la dita Associació que de manera tan noble i patriòtica desenrotlla la seva actuació i agrair profundament al senyor Viza la seva cooperació al despertar de la nostra joventut a favor del que és més significatiu d'un país: la seva llengua.

Deis alumnes de la Normal no ens ha sorprès molt aquesta iniciativa, a que dins ells hi bateja un fort amor a les coses nostres. Cal recordar que quan fa uns anys a Catalunya es feia la campanya pro autonomia integral, els futurs mestres la veien i seguien amb gust i alçà que va intentar fer

un acte de patriotisme castellà va «esser convençut» de la seva equivocació.

Ara sols cal desitjar a les classes de la nostra llengua una vida pròspera i que siguin profitoses per a la futura Mallorca.

A una de les darreres sessions municipals, el regidor regionalista En Guillem Forteza, va plantejar la qüestió que està latent a Catalunya referent al notariat.

En Forteza, en defensa dels principis jurídics, legals i naturals, va demanar que la Corporació es dirigís al Govern explicant que s'obligués als notaris que vagin a exercir son càrrec a un país on la llengua corrent no sigui la castellana, a conèixer i fins i tot a parlar la llengua del país.

L'Ajuntament, per unanimitat, es va fer seva la proposició del regidor regionalista, que amb això dona una nova prova de la manera com els amants de Mallorca tenen cura de les coses que afecten a l'esperit de la pàtria.

S.2-22.

Municipi

BAIXA DE PREUS DE QUEVIURES

De conformitat amb el proposat per la presidència de la Comissió de Proveïments i a fi que arribi al públic la baixa iniciada en la venda a l'engros del bacallà, l'alcalde ha decretat que des de dimarts els preus del dit article al detall siguin els següents, que representen una baixa de 25 cèntims en relació amb els actuals:

Bacallà sec: sencer, a 3 pessetes quilo; morro, a 3'25 quilo i 1'30 els 400 grams; penca, a 2'75 quilo i a 1'10 els 400 grams.

Bacallà remullat: morro escollit, a 2'75 pessetes quilo i a 1'10 els 400 grams; morro corrent, a 2'50 quilo i a 1 els 400 grams; penca corrent, a 2 quilo i a 0'80 els 400 grams.

Així mateix ha disposat que les sardines premades es venguin des de l'esmentat dia als preus següents:

Grosses, una 0'10 pessetes; dues, 15 cèntims. Mitjanes, una 5 cèntims; 3, 10 cèntims. Parroques (marquites), tres, 5 cèntims; 12, 15 cèntims; sardines (costa), a preus convencionals.

ALS QUE NO HAN PAGAT

Per l'oficina de Recaptació dels arbitris de l'Ajuntament (carrer Bellafila, 3), s'avisà al públic, que aviat seran presentats a l'agència executiva els rebuts sobre C. i L. de clavegueres, corresponents a l'exercici econòmic 1921-22.

CONCERT DE LA SIMFONICA

L'Orquestra Simfònica de Barcelona celebrà a 200 audició, dedicada al poble de Barcelona, el pròxim diumenge, a les onze del matí, a la plaça de Sant Jaume. El programa s'anunciarà amb la deguda anticipació.

VISITA

Ha complimentat al senyor Martínez Domingo l'alcalde de Cetta M. Pierre Cayrol, qui visità les principals dependències de la Casa Consistorial.

Bisbat

—El darrer diumenge va estar a Sabadell el bisbe d'Amoy, oficiant de Pontifical a la parròquia de Sant Fel·li, d'aquella ciutat.

—El dia 15 del corrent quedarà tancada la subscripció oberta en aquest bisbat destinada a la infància desvalguda de la guerra.

—Demà començarà a la parròquia de Santa Maria del Mar un solemnisísim Triduum per a solemnitzar la prodigiosa translació de les Relíquies de Sant Antoni de Pàdua.

—El bisbe de Solsona ha publicat un edicte convocant a oposicions per a la plaça d'organista que hi ha vacant en aquella Catedral.

—La part de l'edicte que pot interessar als que vulguin optar a la plaça, és com segueix:

«Els aspirants han d'estar suficientment instruits d'orgue, per acompanyar misses a cant pla i figurat i versar en la salmodia coral, i han d'esser preveres o bé estar en aptitud per a ser-ho dintre un any, comptat des del dia de la possessió, i, de no ser-ho, quedarà «ipso facto» altra vegada vacant el benefici. Acabat el termini assenyalat en el present edicte, o el de la prerrogativa si es cregués oportuna, els opositors faran els exercicis, que consistiran:

Primer. En l'execució d'una peça orgànica a llur elecció.

Segon. Un exercici de salmodia.

Tercer. Desenrotllar per escrit, en el termini de dues hores, un tema que els assenyalí el tribunal.

Quart. Executar, amb deu minuts de preparació, la peça orgànica que se'ls assenyalí.

Aprovats i qualificats que siguin els dits exercicis, s'eleva la nota de censura amb la corresponent proposta al Govern.

Les obligacions de l'agraciats seran: la d'assistir diàriament al cor, les comuns als altres beneficiats, que siguin compatibles amb el càrrec d'organista, en la manera i forma que tenim establert o d'ara endavant establir; tocar l'orgue en les misses conventuals i funcions ordinàries i extraordinàries del Capítol segons pràctica d'aquesta església; dirigir l'orquestra a la Capella, quan n'hi hagi, i també en les processons; tenir cura, demés, d'ensenyar de cant a quatre nois, que li podrà commutar en altra càrrega el Capítol d'acord amb Nos. En cas d'urgència o malaltia, haurà de contribuir a pagar un substitut amb la part de la seva dotació que assenyalí el capítol. La seva dotació serà l'assenyalada en el Concordat, cobrant-la en el temps, manera i forma que la hi satisfaci el Govern; cobrarà també les distribucions adventícies com els altres residents.»

—Han estat sagramentats els rector de Codinas i Palautordera don Leandre Jo i don Josep Tarrides, respectivament.

—Ha estat nomenat suplent d'un dels benefets de la Basílica parroquial de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, el rector de Salomó don Joan Fontanillas.

Fulletó de LA VEU DE CATALUNYA

13 FEBRER 1922 61

ELS DARRERS DIES DELS ROMANOV

per

Robert Wilton

Després de la marxa de la família imperial vaig restar sense tenir-ne cap mena de notícies durant molt de temps, i ningú no em podia dir res sobre la seva mort. Al juny, Omsk fou pres als «vermells». Els bolkevises d'Omsk fugiren en vaixells i vingueren a Tobolsk. Els nostres bolkevises de Tobolsk també fugiren amb ells. Tot el poder a Tobolsk restà en mans dels oficials, però a Tiúmen seguien els bolkevises. Ens separava una línia de foc. Aleshores vaig tenir noves de Hohriakov. Sembla que havia tingut el comandament d'alguna cosa sobre el riu, prop de Pokrovskoe, i deien que Matvelev també havia exercit un comandament. Tegleva em digué més tard que no fou permesa l'entrada de Hohriakov a la casa d'Ipatiev, tot i éssent Comissari. Quan fou pres Tiúmen, la majoria de les persones que havien sortit de Tobolsk quan marxà la família imperial hi

tornaren, llevades les següents: (1) Dolgoruky, (2) Tatishchev, (3) Derevenko, (4) Hendrykova, (5) Botkin, (6) Schneider, (7) Tegleva, (8) Erzberg, (9) Tutelberg, (10) Volkov, (11) Nagorny, (12) Chemodurov, (13) Sednev, (14) Trupp, (15) Leonid Sednev, (17) Ivanov.

Els fugitius ens digueren que durant el viatge a Ekaterinburg foren tractats d'una manera indigna. Essent al vaixell, Rodionov els prohibí tancar les portes de les cabines per dintre, però Nagorny i el Tsarevitz hi restaren tancats de fora estant. Això indignà vivament Nagorny, qui es barallà amb Rodionov, dient-li que era una cosa inhumana tractar d'aquella manera un nen malalt. (Ja a Tobolsk, Rodionov havia adoptat la mateixa actitud i no permetia a la Gran Duquessa Olga tancar la porta de la seva cambra ni tan sols ajustar-la.)

Quan el tren arribà a Ekaterinburg, el Tsarevitz i les Grans Duquesses Olga, Maria, Tatiana i Anastàsia foren traslladats a la casa d'Ipatiev. L'Emperador i l'Emperadriu hi foren també traslladats, amb les persones que els acompanyaven, tret Dolgoruky, qui fou portat a la presó. Quan els fills dels Emperadors foren duts a Ekaterinburg, Tatishchev, Hendrykova, Schneider i Volkov esdevingueren immediatament arrestats. Vaig saber més endavant, per Gillard, que Sednev i Nagorny foren també trets de la casa. Gillard i Gibbs ho veieren. Derevenko va romandre a Ekaterinburg. Tegleva, Erzberg i Ivanov se'n anaren a Tiúmen, i Tutelberg a Kamyslov. Les persones següents restaren a la

casa d'Ipatiev amb la família imperial: Chemodurov, Sednev (un noi), Trupp, Haritonov, Demidova i Botkin.

Algun temps després de la presa d'Ekaterinburg, Chemodurov vingué a Tobolsk. El vaig veure i vaig parlar-hi. Vingué a Tobolsk pobre, vell, atut pels patiments mentals. Morí fa molt poc. La seva conversa era incoherent. No podia sinó contestar preguntes, i encara les seves respostes eren algunes vegades contradictòries. Us diré els punts sobresortints de la seva conversa. Sembla que després de la seva arribada a la casa d'Ipatiev, l'Emperador, l'Emperadriu i la Gran Duquessa Maria foren escoltats d'una fàula molt grollera. L'Emperador perdé la seva paciència i en protesta. Li fou dit en forma barroera que era un presoner, i no tenia dret a cap protesta. Chemodurov notà que Avdelev manava la guàrdia. Les manges eren molt dolentes. El dinar era portat d'un restaurant de classe inferior, i servit sempre tard, algunes vegades a les tres o les quatre de la tarda, en lloc de la una. La família menjava amb el servei. La salsera o la panera eren deixades damunt la taula. Hi mancaven culleres, ganivets i forquilles. Algunes vegades, durant el dinar, hi acudien els soldats «vermells», i sovint un soldat els ajudava a consumir la sopa, dient: «Ja en teniu prou, ara jo n'hauré de prendre una mica». Les Grans Duquesses dormien damunt el trespall, car no hi havia llits per a elles. Sovint hi passaven llits. Quan les Grans Duquesses anaven al restaurant els soldats

«vermells» les seguien, dient que ho feien per a guardar-les. Segons Chemodurov, qui no podia donar una versió de conjunt a causa de la seva extrema depressió, era evident que l'angusta família restava constantment sotmesa a les més intenses tortures morals, però ell no creia que hagués estat assassinada. Va dir que Botkin, Haritonov, Demidova i Trupp havien estat morts, i que la família imperial havia estat traslladada; em volgué explicar que, matant aquelles persones, els soldats havien volgut simular que havien mort la família imperial, i que per la mateixa raó la casa fou deixada sense guàrdies. Alguns dels efectes pertanyents a la família imperial foren cremats i altres llançats al cove. Recordo que em va dir que algú havia trobat trossos d'una Santa Imatge i d'una Ordre de Sant Vladimir que sempre portava el Dr. Botkin.

Poc després d'això Volkov vingué a Tobolsk. Em digué que Hendrykova, Schneider i ell havien estat detinguts al tren a Ekaterinburg i portats a la presó. D'allí foren traslladats a una altra presó a Perm. Més tard foren trets de la presó per a portar-los a afusellar, però ell aconseguí fugir pel camí. Tots els altres foren executats.

A Tobolsk vaig sentir a parlar per primera vegada de l'assassinat de la família imperial. Vaig veure la notícia al diari d'Omsk «Zaria», o potser al diari de Tobolsk «Narodnoe Slovo». El comunicat bolkevista descrivia l'execució de l'Emperador Nicolau el Sanguinari.

Quant a la vida privada i al caràcter de les persones de la família imperial, puc dir per la meua coneixença pròpia que l'Emperador era un home eixerit, molt ben informat, amb el qual era molt interessant parlar, i que tenia una memòria notable. Era molt amic dels exercicis físics i no podia gaudir de bona salut sense realitzar-los. Esdevenia molt modest en les seves necessitats. Aduch a Tsarskoe-Selo li vaig veure portar pantalons vells i sabates fetes malbé. Bevia molt poc, i durant les menes prenia solament un got de Porto e Madeira. Li agradaven els plats russos senzills, com el «borsch», el «stich» i la «kasha». Recordo que un dia vingué amb mi al celler del vi ordenà a Rojkov que em donés «cognac», dient: «Ja sabeu que jo no en prenc, de «cognac». Mai el vaig veure prendre altres vins que Porto o Madeira. Era molt religiós. ODIAVA TOTS ELS ALEMANYES. Les seves qualitats característiques més colpidores eren l'amabilitat i la clemència. Era excepcionalment amable; mai no volia causar a ningú cap molestia. Sempre impressionava la gent, que, com jo mateix, el trobava modest i franc. Sempre el captenia d'una manera molt natural. A Tobolsk jugava a «dames» amb els soldats, i estic segur que molts dels soldats sentien simpaties envers la família imperial. Recordo que quan el soldat (els bons) marxaven de Tobolsk anaven secretament a acompanyar-se de l'Emperador. El Tsar creia que el rus era un home dolç, de bon cor, qui no entendia moltes coses, però que esdevenia susceptible d'esser an-

VIDA COMERCIAL

BORSA DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA

Cotització de terrenys, segons dades autèntiques particulars i oficials

Preu demanat per metre quadrat: Carrer de Floridablanca, a 105'84 pessetes.

Carrer de Balmes, a 264'00 pessetes.

Carrer de Montaner, a 211'68 pessetes.

Carrer de Casp, a 198'45 pessetes.

Operacions realitzades

Preu pagat per metre quadrat: Solar, carrer de Sepúlveda, xamfrà al de Calàbria. Escritura del 26 d'octubre de 1921, a 79'38 pessetes.

Solar, carrer de Calàbria. Escritura del 26 d'octubre de 1921, a 92'61 pessetes.

Vendes de finques urbanes

Casa, carrer de Lanuza, 232 metres quadrats. Escritura del 27 d'octubre de 1921, 35.000 pessetes.

Casa, carrer de Sant Telem, Barcelona. 30 metres quadrats. Escritura del 21 de novembre de 1921, 6.000 pessetes.

Casa, carrer de Ramon Batlle, S. A. 70 metres quadrats. Escritura del 3 de desembre de 1921, 5.000 pessetes.

Noves construccions

Permisos concedits per l'Ajuntament:

Casa, carrer de la Legalitat.

Casa, carrer d'Amador.

Casa, carrer d'Espino.

Baixos, carrer de Felip i Codina.

Baixos i un pis, carrer de l'Agri-cultura.

Baixos i un pis, carrer d'Entença.

Casa de dos pisos, carrer del Rosello.

MERCAT DE BARCELONA

Dia 11 de gener de 1922.

Cotització setmanal dels preus corrents de cereals i altres articles donats per la Junta Sindical del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa de la Plaça de Barcelona:

Blats: Candell, Castella, de 44 a 46'50.

Austràlia, de 50'25 a 52'50 pessetes els 100 quilos sobre carro.

Manidoba 2 E. U. caf disponible, de 5'85 a 5'90 dolars els 100 quilos.

Hard-Winter 2, caf disponible, a 5'70 dolars els 100 quilos sobre carro.

Farines: Elaboració per cilindres: Extra balança número 1, a 67 pessetes els 100 quilos; superfina blanca número 2, a 65; entera, a 65; segona, a 39'16; tercera, a 33'23; quarta, a 31'68; extra força número 1, a 68 pessetes; entera força, segona, 40; roges, a 20'23; Mallorca, a 19'45; Elvis-quant, 33'33.

Arros Bomba, de 100 a 105 pessetes els 100 quilos; idem Benlloch, de 60 a 75 pessetes.

Garrofes (noves): de Vinaroç, de 20'83 a 22'02 pessetes els 100 quilos; roges, a 20'23; Mallorca, a 18'75; Elvissa, a 17'85; Tarragona, a 20'83; València, a 20'83; Xipre, a 23'80 pessetes.

Despulls: de segó, a 5 pessetes els 100 quilos; de segoneta, de 5'25 a 6'42; de segoneta menut, de 5 a 6'07 pessetes.

Escalols: de Sevilla, de 70 a 72 pessetes els 100 quilos; estrangera, de 58 a 65.

Civada: d'Extremadura, de 39 a 40 pessetes els 100 quilos; Mancha, de 38'50 a 42; Tunís, de 36'50 a 37.

Veces: de Navarra, a 70 pessetes els 100 quilos; de Benicarló, de 58 a 60; de Calaf, a 62; de Sevilla rodones, a 65.

Ordi: de la comarca, de 28 a 40 pessetes els 100 quilos; del Danubi, disponible, de 32 a 35'50; del Marroc i Tunís, de 33 a 35.

Faves: d'Extremadura, de 53 a 57 pessetes els 100 quilos; Marroc, nou i vell, de 48 a 49; Mahó, a 68.

Favons: de Sevilla, nous, de 51 a 52 pessetes els 100 quilos; Xerez nou, de 51 a 52; Marroc, nou i vell, de 46'50 a 48; Xina, de 50 a 51.

Morcs: del Plata disponible, de 21'50 a 22 pessetes els 100 quilos; Yellow American embarc gener, de 23 a 28'50.

Mull: de l'estranger, de 27 a 29 pessetes els 100 quilos; de la comarca, de 50 a 52.

Erps: del país, de 47 a 48 pessetes els 100 quilos.

Llavor de canem: de l'estranger, de 72 a 75 pessetes els 100 quilos.

Cigrons: d'Andalusia blancs, de 46 a 90 pessetes els 100 quilos; idem idem pelons, de 46 a 90; idem idem alfarnats, de 70 a 110; idem idem

moruns número 29, de 60 a 62; idem idem número 28, de 48 a 50; idem idem número 27, de 40 a 42.

Mongetes: de València Pinet, de 69 a 70 pessetes els 100 quilos; amonquillina, de 70 a 71; Castella, de 100 a 102; comarca, a 70; cocorrosses Castella, a 76; coco blanc, de 60 a 64; Mallorca, de 80 a 81; Japó, de 35 a 40; Danubi, de 45 a 47.

Fesolets: estrangere, de 50 a 55 pessetes els 100 quilos; de Castella, de 80 a 90.

Llenties, de 95 a 100 pessetes els 100 quilos.

Guixes, de 42 a 44 pessetes els 100 quilos.

Nota: Els preus s'entenen sense drets de consums, posada la mercaderia sobre els carros, per compte del venedor, llevat dels preus caf.

COLONIALS

Dia 11 de gener de 1922.

Sucres. — Sembla que el senyor Sánchez de Toca, president de la Societat General Sucrera d'Espanya, està completament identificat amb el Govern del senyor Maura, del qual s'espera algun acord que afavoreixi l'alça del sucre.

Els preus que regien per al consum són els següents:

Mel, de 123 a 122 pessetes els 100 quilos.

Terçat, de 144 a 146 pessetes.

Centrífuga de remolacha, de 140 a 142 pessetes.

Turbinat de Cuba, de 128 a 140 pessetes.

Centrífuga de Cuba, de 128 a 140 pessetes.

Blanc de Java, de 142 a 144 pessetes.

Blanqueta, de 148 a 150 pessetes.

Blancs de primera refina, de 150 a 152 pessetes.

Blancs de Terros P. G. d'Aragó, de 158 a 160 pessetes.

Blancs de Terros P. G. Andalusia de 168 a 170 pessetes.

Piló en pans, de 183 a 185 pessetes.

Tallat, de 202 a 207.

Cafès. — Continuen arribant algunes padides de l'elemental gra de distintes procedències, seguint els preus ferts en el nostre mercat, en espera d'una suposada alça en els aranzels.

En els mercats estrangers segueixen amb poca variació fluintant qualsevol les cotitzacions.

Podem indicar per al consum els següents preus:

Moka legítim, de 680 a 690 pessetes els 100 quilos.

Semi Moka Harrar i africana, de 610 a 620 pessetes.

Puerto Rico Caracolillo, de 605 a 615 pessetes.

Puerto Rico Yanco especial, de 600 a 610 pessetes.

Puerto Rico Yanco superior, de 570 a 580 pessetes.

Puerto Rico Hacienda, de 520 a 540 pessetes.

Caracas, Costa Rica i semblants, de 540 a 550 pessetes.

San Salvador, Colombia i similars, de 485 a 495 pessetes.

México i Puerto Caballo, de 445 a 455 pessetes.

Santos, de 430 a 440 pessetes.

Cacaos. — Continua la descàrrega del «Claudio López, amb carrega-

ment complet de Fernando Póo, sense que els receptors hagin indicat preus per a la venda, seguint de moment totes les classes sense variació, podent-se cotitzar com la setmana anterior, o sigui com segueix:

Guaiquil Arriba, de 385 a 395 pessetes els 100 quilos.

Guaiquil Balao, de 370 a 380 pessetes.

Sant Tomé de primera, de 330 a 340 pessetes.

Sant Tomé de segona, de 270 a 280 pessetes.

Fernando Póo de primera, de 320 a 330 pessetes.

Fernando Póo de segona, de 290 a 300 pessetes.

Fernando Póo de tercera, de 270 a 280 pessetes.

Caracas de primera, de 485 a 495 pessetes.

Caracas de segona, de 410 a 425 pessetes.

Canyelles. — Ceilan extra, a 7'70 pessetes el quilo.

Idem número 1, a 6'50 pessetes.

Idem número 2, a 6'30 pessetes.

Idem número 3, a 6'10 pessetes.

Idem número 4, a 5'90 pessetes.

Xina, a 4'80 pessetes.

Rasures de Ceilan, a 3'20 pessetes.

Pebres. — Singapur blanc, a 6'00 pessetes el quilo.

Idem negre, a 4'70 pessetes.

Penang i Tellicherry, a 4'60 pessetes.

Tabaco o Jamaica, a 4'55 pessetes.

Clavells d'espècies. — Classe superior, a 8'75 pessetes el quilo.

Destil·lats, a 3'90 pessetes.

MERCAT VINICOLA DE BARCELONA

Dia 11 de gener de 1922.

(Informació facilitada per l'Associació de Magatzemistes de vins de Barcelona.)

Preus per grau i hectòlitre i mercaderia posada al celler del col·lector:

Penedès: blanc, a 2'10 pessetes, negre, a 2.

Camp de Tarragona: blanc, a 2'50 pessetes; negre, a 2'25 pessetes.

Priorat: negre, a 2'70 pessetes.

Vilanova i Geliú: negre, a 2 pessetes.

Igualada: negre, a 1'80 pessetes.

Manxa: blanc, a 2'20 pessetes.

Alacant: negre, a 2'75 pessetes.

Mistela blanca, a 3'25 pessetes.

Mistela negra, a 3'35 pessetes.

Moscater, a 4'75 pessetes.

Preus ferts.

BACALLA

Dia 11 de gener de 1922.

Aquesta setmana no hi ha hagut noves arribades.

Per al consum es cotitzen els següents preus:

Bacallà llibre de primera, a 104 pessetes els 40 quilos.

Bacallà d'Islandia superior, a 100 pessetes els 40 quilos.

Nonell Germans

DAVÍ — VALORS — CUPONS

Rambla del Centre, 16

Fills de F. Mas Sardà

20, Rambla del Centre, 20

VALORS — CANVI — CUPONS

BORSA DE BARCELONA

13 febrer de 1922

Cotització única del Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa i el Mercat Lliure de Valors

SESSIONS DEL DIA. — Al matí, a la Sala de Contractacions del Casino Mercantil, a fi de mes: Es fa de Nords de 61'00 a 61'30 i a 61'30; Alacants de 59'50 a 59'55 i a 59'60, i Andalusos a 49'10.

A la tarda, a la Casa Llotja: Es fa de Nords de 61'40 a 61'10; Alacants de 59'50 a 59'45 i a 59'50; Andalusos de 49'20 a 49'30 i a 49'25; Orenses de 16'90 a 17'05 i a 16'95; Cáceres variable a 33'95; Colonials a 57'00; Plantes de 44'00 a 44'40, i Docs a 19'30.

Cotització de valors tractats amb comptat i no inscrit encara en el Batllesi Oficial

Barcelona Traction and Light Power 6%, a 97'50.

Barcelona Traction and Light Power 7%, a 102'50.

Barcelonesa de Navegació 6%, a 72'00.

Obligacions Espanyola Colonització 6%, a 94'00.

Eléctrica del Cinca 6%, a 75'00.

Asfalti Portland «Asland» 7%, a 102'00.

Grans Molins Bascos 6%, a 89'50.

Ferrocarrils Catalans 6%, a 80'00.

Acers Sant Martí 7%, a 97'50.

Mines de Potassa «Saria» 6%, a 100'50.

* Els valors assenyalats amb asterisc no han tingut cotització. Deixem constatat l'últim canvi per a guia del llegidor.

Cotització: Francs, 54'95; **suïssos,** 125'60; **bolgues,** 52'50; **lirures,** 27'88; **liras,** 31'00; **dolars,** 6'42; **marcs,** 3'36 i **corones,** 0'20.

DARRERA SESSIO.

Al Casino Mercantil, de dos quarts de cinc a les cinc de la tarda, a fi de mes: Es fa de Nords de 61'10 a 61'05; Alacants a 59'60, i Orenses a 16'95 i a 16'90.

Diferències de les operacions a terme

De la tanca d'ahir a les cinc de la tarda a la d'aquest matí, es puja 0'10 de Nords, 0'20 d'Alacants.

De la del matí, a la de les cinc de la tarda d'ahir, es baixa a 0'25 de Nords.

Bacallà d'Islandia primes, a 96 pessetes els 40 quilos.

Bacallà d'Islandia mitja, a 96 pessetes els 40 quilos.

Tripes de bacallà, a 350 pessetes els 40 quilos.

Peixopaló, a 125 pessetes els 40 quilos.

OLIS

Dia 11 de gener de 1922.

(Associació Gremial de Negociants d'Olis de Barcelona)

Oli d'oliva

Andalus corrent bo, a 196 pessetes els 100 quilos.

Tortosa fins, a 243'47 pessetes els 100 quilos.

Aragó, de 235'30 a 236'95 pessetes els 100 quilos.

En el mercat segueixen els preus sostinguts.

Oli de pinyola

De color verd de primera, de 104'35 a 108'70 pessetes els 100 quilos.

Groc de primera, de 117'39 a 121'74 pessetes els 100 quilos.

Groc de segona, de 108'70 a 113'05 pessetes els 100 quilos.

Sense envases.

Oli de coco

Blanc (amb envàs), a 100 pessetes els 100 quilos.

Cochin, a 200 pessetes els 100 quilos.

Palma, a 200 pessetes els 100 quilos.

Cacaust, a 190 pessetes els 100 quilos.

Oli de linosa

Oli de linosa cru, a 175 pessetes els 100 quilos.

Oli de linosa cuit, a 183 pessetes els 100 quilos.

Oli de linosa incolor, a 205 pessetes els 100 quilos.

En caixes, 8 pessetes més per 100 quilos.

Arribades de la setmana

D'oli andalus n'han arribat 48 vagons i del país 12.

A l'estació del Morrot hi ha 30 vagons d'oli andalus.

FRUITES I LLEGUMS DEL PAIS

Dia 11 de gener de 1922.

(Informació de la casa Miquel Valls i Salvadó)

Alls cap-pares, a 40 pessetes la dotzena de forces; als de primera, a 24 pessetes.

Ametlles: amb closca molls, a 70 pessetes els 100 quilos; idem amb closca forta, a 80 pessetes; idem Esperança de primera, a 450; idem Mallorca escollida, a 415; idem propietari de primera sense trossos, a 380 pessetes.

Escalots de Sevilla, a 65 pessetes els 100 quilos.

Mongetes blanques: Amonquillines, a 50 pessetes els 100 quilos; Bralla, a 50; coco del país, a 115; Prat noves, a 80; Moldàvia, a 48; Perles del Japó, a 35; Mallorca, a 68; Pinet, a 82 pessetes.

Mongetes de color de Castella, a 85 pessetes els 100 quilos.

Matafaluga en gra de Castella, a 170 pessetes els 100 quilos; idem de la Manxa, a 175.

Veces de Sevilla, a 65 pessetes els 100 quilos.

Arros: Bomba floret, a 115 pessetes els 100 quilos; bomba número 12, a 110; amonquill número 10, a 68; amonquill número 5, a 66; amonquill número 2, a 65; selecte, a 72; farina d'arros, a 52; glase, a 76.

Avelanes negreta escollida, a 74 pessetes els 58 quilos; idem garbellades, a 72; idem en gra de primera, a 255

Reumatismes
Gota - Dolors

ARTRITISME

Aquesta categoria de malalties, tan difosa, té per origen el retard i la falta d'equilibri de l'assimilació nutritiva, que deixa acumular-se en la sang residus nocius, tals com l'àcid úric, i certs fermentos o tòxins, que determinen en els múscles, articulacions i viscères, les més doloroses manifestacions. És fàcil, de vegades, atenuar i suprimir els dolors, però, generalment, no s'aconsegueix sinó fer-los canviar de lloc o variar-ne els símptomes. El veritable tractament consisteix en depurar completament la sang. Aquesta medicació es troba realitzada amb el tractament pel

DEPURATIU RICHELET

que fa desaparèixer tota classe de dolors sense cap recidiva possible. (Nudositats articulars, ciàtica, hemicrànies rebels, manifestacions artríques dels ronyons, del feige o dels centres nerviosos i medul·la espinal. El DEPURATIU RICHELET s'aplica sempre amb èxit en tots els casos de trastorns circulatoris i congestius. (Vàrices, febrils, enfisema, congestions i embòlies) i més especialment en les malalties de la pell, qualsevulla que sigui llur forma, llur gravetat o llur cronicitat.

Cada flascó va acompanyat d'un fascicle il·lustrat. Es ven en totes les bones farmàcies i drogueries. Laboratori L. RICHELET, de Sedan, 6, Rue de Belfort, Bayona (França).

**DOLORS DE CAMES
MALALTIES de la PELL**

Màquines Eines de primera qualitat

COM:

Torns - Estampadores
Taladradores - Fresadores
etc.

Gran rendiment Treball acurat
ELECTROMOTORS de totes grandàries
Inmediata remesa, des del magatzem, a preus favorables

**Werkzeugmaschinenfabrik
Swoboda & Co. Chemnitz (Alemanya)**

Midons

(Fàbrica) de absoluta puresa i de tots els errors, de primera i de segona classe, en gra, en pols i torrat, per Aprestos, Estampats, Conditores, Perfumeries, etc. Especialitat en pols impalpables del d'errós per a perfumeries.

PREUS LIMITATS A L'ENGRÓS I A LA MENUDA
D. MERCADER, Cortines, 9. — Telèfon B. P. 1206

VERDADERO REMEDIO DEL NOGAR

PASTILLAS VALDA

son indispensables

al NIÑO al salir a la escuela, al ANCIANO al ir a tomar el aire, a los ADULTOS, cuando van a sus quehaceres para PRESERVAR

SUS ORGANOS RESPIRATORIOS o para GUIDAR

los Constipados, Mal de Garganta, Laringitis, Bronquitis, Gripe, Trancazo, Asma, Enfisema, etc.

PERO HAY QUE TENER GUIDADO de no emplear sino las

PASTILLAS VALDA

VERDADERAS

que se venden únicamente

EN CAJAS

con el nombre VALDA

en la tapa y nunca

de otra manera.

Serveis de la Companyia Transatlàntica

LINIES A ANTILLES, MEXIC, NOVA YORK I COSTAFIRME

MONTSERRAT

El vapor sortirà el 25 de febrer de Barcelona, el 24 de València, el 20 de Màlaga i el 28 de Cadix cap a Nova York, Havana i Veracruz.

ALFONSO XII

El vapor sortirà el 17 de febrer de Bilbao, el 18 de Santander, el 20 de Gijón i el 21 de Coruña cap a Havana i Veracruz. Admet carga i passatgers per a Costafirme i Pacífic amb trasbord a Havana.

ANTONIO LOPEZ

El vapor sortirà el dia 10 de febrer de Barcelona, el 11 de València, el 13 de Màlaga i el 15 de Cadix cap a les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Havana, Colón, Sabanailla, Curaçao, Puerto Cabello i La Guayra. S'admet carrega i passatgers amb trasbord cap a Veracruz.

LINIA DE BUENOS AIRES

INFANTA ISABEL DE BORBON

El vapor sortirà el dia 4 de febrer de Barcelona, el 5 de València i el 7 de Cadix cap a Santa Cruz de Tenerife, Montevideo i Buenos Aires.

LINIA DE FERNANDO POO

SAN CARLOS

El vapor sortirà el dia 2 de febrer de Barcelona amb escales a València i Alacant, i el 7 de Cadix cap a Les Palmes, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de La Palma, demés escales intermèdies i Fernando Poo.

A més dels indicats serveis, la Companyia Transatlàntica té establerts els especials dels ports del Mediterrani a Nova York i ports del continent a Nova York, les sortides dels quals no són fixes i s'anunciaran oportunament en cada viatge.

Aquests vapors admeten, en les condicions més favorables, i passatgers als quals la Companyia dona allotjament i tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servei. Tots els vapors tenen Telegrafia sense fils.

Callicida ESCRIVÀ

Unic remei d'èxit segur

per a

Ulls de Poll i Durícies

De venda en les principals farmàcies
DEPOSITARIS, J. ULLACH I C. BRUCH, 49

TUBERCULOSI

Curació prompte i radical amb l'Anagenitina Pastilles Alfa del Dr. P. Montserrat, Pure. Sucursal: J. Vidal i Ribas, Born, n.º 8, i principals farmàcies.

CURACIÓ RADICAL DE LA TOS XAROP CODINA

«LACTOPHOSOTO»

EXIT CREIXENT

Farmàcies i Centres Específics i en la de l'autor
BARCELONA, 288 - BARCELONA

Per estar sempre disposada a prestar-li excel·lent servei una «LOT» no ha de faltar en cap llar

De venda: Especialitats Lefty, Pelayo, 56, Eduard Schilling, Fernando, 23, — Beris, tain, Rambla Flor, 12 — Magatzems «El Siglo», Rambla, Estudis, 6. — Artur Valverde, Comtal, 9. — Vicens Forrer, Plaça de Catalunya, 12.

Salut : Força : Vigor : Joventut HISTOGENIC PUIG JOFRE

L'ideal dels reconstituents. Rehabilitades dels primers doles els organismes agotats per la TUBERCULOSI, ANEMIA, NEURASTENIA i demés afeccions CONSUNTIVES. Vint anys d'èxit. — PREMIAT pel Congrés Internacional de la Tuberculosis de 1910.

Demani's a totes les farmàcies

CATARROS

antiguos y recientes

TOSSES, BRONQUITIS

CURADOS RADICALMENTE por la

Solución Pautauberge

que procura PULMONES ROBUSTOS y PROTEGE de la TUBERCULOSIS

L. PAUTAUERGE, 10, R. de Constantinople, PARIS

Vendes

REGAL

Sols dimarts i divendres
SABATES vellut, cosides, per a senyora a

Ptes. 5'75

Calçats Novelty
Plaça. Sta. Anna, 1

Joies d'ocasió

Sembla serrets plata, al pes. Compror or, plata, platí brillant perles.

Joieria de J. Múñez
Rambla de les Flors, 5 A
i Cardenal Casañas, 3

Venc baratíssim

Estupend dormitori esoba, armari 3 miralls Lluis XV, un altre de noguera, 3 miralls de menjador de noguera, tanques i taules per a despatx, dos billars de caramboles, efectes antics i moderns.
7 - Plaça dels Josepets - 7

Calderes a vapor

ocasió, de bullidors humerals i fogars de diferents forces.
INDEPENDENCIA, 75

Medicaments

químico-mèdica, especials farmacèutics, algunes minerals, es reben directament dels punts d'origen. Farmàcia de Botai Balta, Rambla de Catalunya núm. 1, cantonada Ronda de la Universitat.

Lloguers

Pianos de lloguer de va-
ris preus. Bruch
n.º 76, entresol. C. BIEGER

PIANOS

DE CORDES CREUADES
AMB MARC DE FERRO

Sublim marca
R. MARISTANY

Casa fundada el 1870
AL COMPTAT

PLASSOS I LLOGUER

18. Plaça Catalunya, 18

Avisos

Cartes Circulars

reproduïdes en l'aparell
MULTIGRAPH, inconfusibles d'originals mecanografiats.

Mobles
Fitxes
Carpets

Guies i tot el material per als sistemes moderns d'organització d'oficines.

COPIES

originals a màquina

HAMMOND

per a escriptura, de tipus canviabils

Casa Garcia Suárez

38 - Rambla de Catalunya

Telèfon 4335 A

Remate al martell, voluntari, particular, al millor postor

Dimecres, dia 15, a les tres de la tarda, pel marteller R. Julibert - Passeig de Gràcia, 132 (Casa de Remates)

Es remataran 2116 miralls amb llunes biselades de tres cossos i d'un PER LOTS - Visiteu l'Exposició (entrada lliure) i no falteu al remate.

Industria i Comerç d'Alemanya

Il·luminació interior i armadures
esmalrades per a lampares de
mig watt llautó pur per a l'ex-
portació i per el país, ne fabri-
quen com especialitat

H. MAAS & Co.,
BERLIN S. 14.
STALLSENERSTR. 8 A.
Tel. Amt Mpl. 2571

Soldadura Autogena
Aparells per a tallar i soldar
instal·lacions generadores d'a-
cetilen. Válvules de reducció de
pressió. Soflets per a escalfar re-
blons. Articles pertanyents a la
soldadura.

Autogena Werke, Stuttgart 55
Representant a Espanya:
A. Guorala,
Dr. Fourquet, 32, ent. D. Madrid
2174

Mantures metàl·liques d'ampolla
Clips, Xinxetes
Màquines per a la fabricació
dels dèssus dits articles

Podlasly, Schimang & Co. G. m. b. H.
Berlin - Neukölln, Hermannstr. 24

CURT VOCKE

BREMEN
Productes químics a l'engròs, Importació, Exportació
(Productes químics i alcaloides tècnics i farmacèutics)
Preparats farmacèutics (Safirina, Veto)
Instrumente mèdics de vidre. Termòmetres,
sermòmetres, etc.

Adreça telegràfica: Vockurt Bremen A. B. C. Code
5.16. ed.

S. Weil G. m. b. H. Exportació

Lahr i. Baden (Alemanya)
Adreça telegràfica: Eisenhandl Lahr Baden
Codis: A. B. C. 5 th. 16 th. — A. B. C. 5 th. Improved.
Carlowitz Code

**FERROS, LLAUNES, TUBS, PUNTES DE PARIS, FIL-
FERRO, ARTICLES DE FERRO, CARAGOLS,
CARBUR DE CALCI**

Cartutxos

Armes de caça
i d'esport

Gewehr & Patronenfabrik
O. Teschner & Co. (fundada en 1888)
Frankfurt a. d. Oder 2138 Se cerca representant

Das Bandisenwalzwerk P.W. Lenzen

HOHENLIMBURG i. WESTF.
ADREÇA TELEGRÀFICA: PAUL LENZEN.
Preparació de tira de ferro laminada en fred, especial-
ment per a embalatges, i tira d'acer laminada en fred, es-
pecialment per a campanes. Totes les menses i qualitat,
des de 0.04 mm. de gruix i fins a 300 mm. d'amplària, lami-
nació exactíssima per a tots els usos que es demani, espe-
cialment també per a embotir: tira polida, estanyada, gal-
vanitzada, plomada, tallada de l'ample que calgui, en
tiges, etc.

Llautó roig

Válvules de manegot en qualitat de 1.ª gruix
de 12 fins a 2 polsades.

Metalls fosos en brut i
treballats.

Armaturenfabrik Leonhard Mohr
DURLACH (Baden) 2103

EMIL ROTTER

Tallers de mobleria en tots estils
Lluís, XV, Lluís XVI, Imperi, Chippendale, Adams.
Execució acuradíssima. — Fàbrica: Berlin S. O. 36.
Grünauerstr. 20. — Magatzem: Berlin W. 15, Kur-
fürstendamm. 203 i 204. — Se cerquen representants
ben relacionats en els negocis. 1323

CAIXES de CABALS

Jacob Daub Nf., Heidelberg
Caixes de cabals, Tresors,
Caixonets, Caixes de paret

Catàleg gratis
Es cerca representant 2273

Ble

químicament preparat per a cera i composició
de cera. Blens de llum perpetua i per a il·lu-
minació. Execució acuradíssima a Alema-
nya i estranger. Exportació a tots els països.

SOHLER & BÜRGER

Fabrik chem. präp. Kerzendochte
Würzburg (Bayern) 2137

HANS REINHOLD

(Fürth Bayern)
Metall i or en fulla, i bronze.
Se cerca representant 2218

Georg Engel, Idar

Pedres fines i doble, tallades
Pedres reconstituïdes de tota mena

Carrosserie Moerl G. m. b. H.

Berlin NO. 55
Greifswalderstrasse 140/41
Carrosseries de luxe Cotxes de luxe
Construcció de camions i d'òmnibus
Carrosseries per a cotxes de repartiment

Adreça telegràfica: Carrosserie Moerl Berlin
1402

EINES agrícoles: Forques de fenc i per

a afemar: Rastells de tota mena.
REMESA IMMEDIATA EN GRANS
QUANTITATS I A PREUS BARATISSIMS

Landwirtschaftl. Gerätefabrik — **J. BRÄNDLE**
& Cie., G. m. b. H., **WEISENHORN (Bayern)** 2130

Pera metges, Cases de curació, Clínicas

Aparells elèctrics d'en xuf i instruments per
a cauterització, endoscòpia, galyanització,
faradització, i uretroscòpia, cistoscòpia, en-
doscòpia. Aparells per al tractament del
cor, centrifugadors, banyes de llum, lampes
d'irradiació i tota mena de lampes
clínicas. Immillorables condicions per als
venedors. Prospectes a qui els demani. **Fa-
brik elektro med. Apparate Otto Tönnes-**
Berlin, Lindenstr. 155. 1342

Agulles de tota mena

Agulles de cosir, agulles per a màquines de cosir, agulles
de cap, agulles imperdibles, agulles per a la fabricació de
caicat, agulles per a màquines de fer mitja, etc. Itemesa
inmediata. Dirigit demandes amb especificació i mostra a

Carl von Winterfeld,
Frankfurt (Main), Gausstr. 91 2284

Fàbrica de

cadires de repòs i
mobles de vimet

Emil Merkle

Freiburg
(Baden)

Se cerca represen-
tant. — Prospekte
neutral il·lustrat
en 4 llengües. 2122

¡Ah, Senyor! Me dobla el peso
abrumador de tanta F. O. C. U. R. A.

JOVENTUT PERPETUA

Saba, 1.ª, 2.ª, 3.ª, 4.ª, 5.ª, 6.ª, 7.ª, 8.ª, 9.ª, 10.ª, 11.ª, 12.ª, 13.ª, 14.ª, 15.ª, 16.ª, 17.ª, 18.ª, 19.ª, 20.ª, 21.ª, 22.ª, 23.ª, 24.ª, 25.ª, 26.ª, 27.ª, 28.ª, 29.ª, 30.ª, 31.ª, 32.ª, 33.ª, 34.ª, 35.ª, 36.ª, 37.ª, 38.ª, 39.ª, 40.ª, 41.ª, 42.ª, 43.ª, 44.ª, 45.ª, 46.ª, 47.ª, 48.ª, 49.ª, 50.ª, 51.ª, 52.ª, 53.ª, 54.ª, 55.ª, 56.ª, 57.ª, 58.ª, 59.ª, 60.ª, 61.ª, 62.ª, 63.ª, 64.ª, 65.ª, 66.ª, 67.ª, 68.ª, 69.ª, 70.ª, 71.ª, 72.ª, 73.ª, 74.ª, 75.ª, 76.ª, 77.ª, 78.ª, 79.ª, 80.ª, 81.ª, 82.ª, 83.ª, 84.ª, 85.ª, 86.ª, 87.ª, 88.ª, 89.ª, 90.ª, 91.ª, 92.ª, 93.ª, 94.ª, 95.ª, 96.ª, 97.ª, 98.ª, 99.ª, 100.ª

Darreres creacions

Productes sèrie **IDEAL**

**ACACIA, Mimosa, GINESTÀ, Rosa de Jericó, ADMIRA-
BLE, Matinal, OHPRE, Rocio Flor, ROSA Vertigo, GLA-
VELL, Magnet, VIOLETA, Jazmin.**

Saba, 3.ª, 4.ª, 5.ª, 6.ª, 7.ª, 8.ª, 9.ª, 10.ª, 11.ª, 12.ª, 13.ª, 14.ª, 15.ª, 16.ª, 17.ª, 18.ª, 19.ª, 20.ª, 21.ª, 22.ª, 23.ª, 24.ª, 25.ª, 26.ª, 27.ª, 28.ª, 29.ª, 30.ª, 31.ª, 32.ª, 33.ª, 34.ª, 35.ª, 36.ª, 37.ª, 38.ª, 39.ª, 40.ª, 41.ª, 42.ª, 43.ª, 44.ª, 45.ª, 46.ª, 47.ª, 48.ª, 49.ª, 50.ª, 51.ª, 52.ª, 53.ª, 54.ª, 55.ª, 56.ª, 57.ª, 58.ª, 59.ª, 60.ª, 61.ª, 62.ª, 63.ª, 64.ª, 65.ª, 66.ª, 67.ª, 68.ª, 69.ª, 70.ª, 71.ª, 72.ª, 73.ª, 74.ª, 75.ª, 76.ª, 77.ª, 78.ª, 79.ª, 80.ª, 81.ª, 82.ª, 83.ª, 84.ª, 85.ª, 86.ª, 87.ª, 88.ª, 89.ª, 90.ª, 91.ª, 92.ª, 93.ª, 94.ª, 95.ª, 96.ª, 97.ª, 98.ª, 99.ª, 100.ª

CORTÈS GERMANS - BARCELONA

Professor de piano i solfeig **Piano, gran ocasió**
a l'edifici: Consell de Cent, 291 Penades, 8, botiga. Gràcia,

Tan eficaces como las
Mejores Aguas Minerales

Lithinés du D' Gustin

CONTRA TODAS LAS ENFERMEDADES DE LOS

Riñones, Hígado, Vejiga
Estómago, Articulaciones

Cada caja contiene 12 paquetes para 12 litros de agua mineral

—Mira, espòs meu, com en pocs dies ha desaparegut
la blancor dels meus cabells amb l'acreditat i inofensiu
RHUM BELLESA a base de noguera. Per què no
l'uses tu també i rebran el teu cabell i bigoti el color que
abans tenien? Venda en perfumeries.

Fàbrica de Flors, Corones i Plantes

Tot el que's necessita per a fer-les
Antiga Casa, T. COSTAS, Palla, 13 i 15, pral.

Catarro dels nois

L'Anti-catarro Borbonet, és el veritable específic acro-
ditat per a curar en pocs dies la Coqueluche, Bronquitis
de tota mena de tos de les criatures.

DIPOSITS Farmacia de l'autor, Carders, 44; Doctor An-
dreu i Viladomat, Rambla de les Flors.

AVISOS

BERLITZ

Classes generals
alternes

FRANCÈS

ANGLÈS

Al matí i tarda grups
reduïts a 25 ptes. el mes
i a la nit a 15 ptes.
Classes bisetmanals els

Dijarts i Dijous

al preu mínim de 12 ps.
Preus especials per a
dues o més persones
d'una mateixa família,
i per als empleats d'ho-
tels. Es pot començar
qualsevol dia del mes.

LLIÇONS

PARTICULARS

a l'ESCOLA

i a DOMICILI

Traduccions

en tots els

Idiomes

PELAYO, 58, 1.ª

Telèfon 3303 A